

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး

စီရင်ထုံးများ

၂၀၁၂ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ခွင့်ပြုချက်အရပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

တပည့်ကျောင်းသားများအတွက်အထောက်အကူပြုရန်အတွက်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသည်

နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ ဥပဒေအားလုံး၏ အခြေခံဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို

ထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည်။

တပည့်ကျောင်းသားများအတွက်အထောက်အကူပြုရန်အတွက်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ပထမအကြိမ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံးရုံး

ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အဖွဲ့ဝင်များ

(၂၅-၂-၂၀၁၃) ရက်နေ့တွင် စတင်တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။

၁။	ဦးမြသိန်း	B.A.(Law), LL.B., LL.M.	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	ဦးမြင့်ဝင်း	B.A.(Law), LL.B., Advocate.	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးသန်းကျော်	B.A.(Law), LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဒေါ်လှမျိုးနွယ်	B.A.(Law), LL.B., LL.M.	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးမြသိန်း	B.A., B.L., Advocate., Notary Public.	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဦးမြင့်လွင်	B.A.(Law), LL.B., M.A.(Business Law), Advocate., Notary Public.	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဦးတင်မြင့်	H.G.P., B.A.(Law), LL.B., Advocate.	အဖွဲ့ဝင်
၈။	ဒေါ်ကျင်စန်း	B.A.(Law), LL.B., Advocate.	အဖွဲ့ဝင်
၉။	ဦးမျိုးချစ်	H.G.P., B.A.(Law), LL.B., Advocate.	အဖွဲ့ဝင်

**နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အဖွဲ့ဝင်များ**

(၃၀-၃-၂၀၁၁) ရက်နေ့မှ (၆-၉-၂၀၁၂) ရက်နေ့အထိတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည်။

၁။	ဦးသိန်းစိုး	B.Sc.; R.L.(Advocate)	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	ဒေါက်တာတင်အောင်အေး	B.Sc.; BL.; LL.M.; LL.D.	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဒေါ်ခင်လှမြင့်	B.A.(Law).; LL.B	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဦးထွန်းကြည်	B.A.; H.G.P.; R.L. (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးစိုးသိန်း	B.Com.; M.P.A.; R.L. D.M.L.(Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဦးခင်ထွန်း	B.A.; H.G.P.; R.L. (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဦးဆန်းမြင့်	B.A.(Law).; LL.B, (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၈။	ဦးမြင့်ကြိုင်	B.A.(Law).; LL.B, (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၉။	ဒေါ်မိမိရီ	B.A.(Law).; LL.B, (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်

**နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
စီရင်ထုံးစံစစ်ရေးအဖွဲ့**

(၂၆-၂-၂၀၁၃) ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်းသည်

၁။	ဦးမြသိန်း နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥက္ကဋ္ဌ	B.A.(Law), LL.B., LL.M.	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	ဦးမြင့်ဝင်း နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး အဖွဲ့ဝင်	B.A.(Law), LL.B., Advocate.	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးသန်းကျော် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး အဖွဲ့ဝင်	B.A.(Law), LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဒေါ်လှမျိုးနွယ် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး အဖွဲ့ဝင်	B.A.(Law), LL.B., LL.M.	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးမြသိန်း နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး အဖွဲ့ဝင်	B.A., B.L., Advocate., Notary Public.	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဦးမြင့်လွင် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး အဖွဲ့ဝင်	B.A.(Law), LL.B., M.A.(Business Law), Advocate., Notary Public.	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဦးတင်မြင့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး အဖွဲ့ဝင်	H.G.P., B.A.(Law), LL.B., Advocate.	အဖွဲ့ဝင်
၈။	ဒေါ်ကျင်စန်း နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး အဖွဲ့ဝင်	B.A.(Law), LL.B., Advocate.	အဖွဲ့ဝင်
၉။	ဦးမျိုးချစ် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး အဖွဲ့ဝင်	H.G.P., B.A.(Law), LL.B., Advocate.	အဖွဲ့ဝင်

- ၁၀။ ဦးဘိုဘိုရင် B.Sc.(Maths), M.A.(Defense Studies) အဖွဲ့ဝင်
ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
- ၁၁။ ဦးလှဌေး B.A.(Geography) အဖွဲ့ဝင်
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ရုံးအဖွဲ့မှူး
- ၁၂။ ဦးသိန်းဝင်း B.Sc.(D.S.A) အဖွဲ့ဝင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ စီမံရေးရာဌာန
- ၁၃။ ဦးမင်းသိမ်း LL.B. အတွင်းရေးမှူး
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ တရားရေးဌာန
- ၁၄။ ဦးဆွေတင့်လွင် LL.B. တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊ လုပ်ထုံးဌာနခွဲ

၂၀၁၂ ခုနှစ်

စီရင်ထုံးများ

နိုင်ငံတော်ပြန်တမ်းတွင် ထည့်သွင်း ကြေညာခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် ခုံရုံး
ဆုံးဖြတ်ချက်များကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ စီရင်ထုံးအဖြစ် စုစည်းပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

ညွှန်းချက်	စာမျက်နှာ
	က - စ
၁။ နိုင်ငံတော်သမ္မတ	နှင့် ၁။ နာယက၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ၂။ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ၃။ ဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်
၂။ နိုင်ငံတော်သမ္မတ	နှင့် ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦး
၃။ မွန်ပြည်နယ် လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
၄။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ	၅၉

ဆုံးဖြတ်ချက်များ

စာမျက်နှာ

လွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကော်မတီ၊
 ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့တို့အား ပြည်ထောင်စုအဆင့်
 အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် ထည့်သွင်းအဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုခြင်းသည်
 ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်
 ညီညွတ်ခြင်း ရှိ/မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ဥပဒေအနက်အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူခြင်း
 နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိသည်။ ပထမတစ်မျိုးမှာ ဥပဒေ၏ စာသားများကို
 တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူပြီး ယင်းစာသားများပေါ်တွင်
 ပေါ်လွင်သည့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။
 ဒုတိယတစ်မျိုးမှာ ယင်းစာသားများတွင်ပင် ဥပဒေပြုသူတို့၏
 သဘောထား မည်ကဲ့သို့ ရှိခဲ့သည်ကို ချင့်ချိန်၍ အဓိပ္ပါယ်
 ကောက်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

ထပ်မံ ဆုံးဖြတ် ချက် ။ ။အထက် တွင် ဖော်ပြခဲ့ သည့်
 ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ တွင်ပါရှိသည့်
 လွှတ်တော်တွင် ရှင်းလင်းဆွေးနွေး ပြောဆိုခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်း
 သည့် အကြောင်းအရာပါပုဒ်မများ၊ ဥပဒေကြမ်း တင်သွင်းခွင့်နှင့်
 စပ်လျဉ်းသည့် အကြောင်းအရာပါ ပုဒ်မများအရ အဓိပ္ပါယ်
 ကောက်ယူလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့်
 ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ
 ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း
 တစ်ရပ်ရပ် ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ်
 ပုဂ္ဂိုလ်များသည် လွှတ်တော် အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးနှင့်

(ခ)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

ယင်းလွှတ်တော် အသီးသီးတို့မှ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် အဓိပ္ပါယ် တူညီခြင်း မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက် လာပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၉၁၊ ပုဒ်မ ၉၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ)၊ ပုဒ်မ ၉၇ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)၊ ပုဒ်မ ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၀၁၊ ပုဒ်မ ၁၀၃ ပုဒ်မခွဲ(ခ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)၊ ပုဒ်မ ၁၁၂ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)၊ ပုဒ်မ ၁၃၈ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မ ၁၅၈ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၆၀၊ ပုဒ်မ ၂၃၀ ပုဒ်မခွဲ(က) တို့တွင် “ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်” နှင့် “ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ”သည် နိုင်ငံတော် သမ္မတက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ကို ရယူပြီး ခန့်ထားသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းနှင့် ယင်းအဖွဲ့အစည်းဝင် သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြကြောင်း အနက် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရမည်ဖြစ်ပေသည်။

- နိုင်ငံတော်သမ္မတ နှင့် ၁။ နာယက၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်
- ၂။ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်
- ၃။ ဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်

နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုယ်စား ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်က နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာ အမှတ် - ၂ ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အား ပြန်လည် သုံးသပ်ပြင်ဆင်သည့် အမိန့် တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန်၊

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ ပုဒ်မခွဲ(စ) နှင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၄၊ အမိန့် ၄၇ တို့ကို ရည်ညွှန်း၍ လျှောက်ထား တင်သွင်းခြင်း သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်၊ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များနှင့် ကိုက်ညီခြင်းရှိမရှိ၊ တင်သွင်းခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ခုံရုံးက တင်သွင်းလွှာကို နှစ်ဖက်ကြားနာနေစဉ် အတောအတွင်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖြစ်စေ၊ သက်သေခံအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုဖြစ်စေ ဆီလျော်သလို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်ရန် သာဖြစ်သည်။ ခုံရုံးကဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပြီးသည့်နောက်တွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေနှင့် သက်သေခံအက်ဥပဒေတို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်ရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၄ နှင့် ခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ တို့ အရ ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ် ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အယူခံ တင်သွင်းခြင်း၊ ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှု လျှောက်ထားခြင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့် အလျဉ်းမရှိချေ။ ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရ အပြီးအပြတ်အတည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ အပါအဝင် အဖွဲ့ဝင်များ အားလုံးက ကြားနာ ဆုံးဖြတ်ထားသည့် အပြီးအပြတ် အတည်

(ဃ)

ညွှန်းချက်

စာမျက်နှာ

ဖြစ်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ နှင့် အမိန့် ၄၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့၏ ဥပဒေ သဘောအရ ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှု လျှောက်ထား နိုင်ခွင့်လည်း မရှိပေ။ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေတွင်လည်း ယင်းကဲ့သို့ ပြန်လည် သုံးသပ်ပေးစေလိုမှု လျှောက်ထားခြင်း၊ အယူခံခွင့်ပြုခြင်း စသည့်အခွင့်အရေးများကို ထည့်သွင်း ခွင့်ပြုပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။

နိုင်ငံတော်သမ္မတ နှင့် ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦး

၃၁

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်းတွင်ဖော်ပြပါရှိသည့်ကဏ္ဍများ အတွက် ဥပဒေပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုပေးရန် လျှောက်ထားသည်ကိုစွ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်များ၏ ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်ကို ဇယား ၁၊ ဇယား ၂ တို့ဖြင့် ခွဲခြားလျက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားပြီးဖြစ်သဖြင့် မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်သည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ဥပဒေပြုစာရင်း အတိုင်း ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့် အပြည့်အဝရရှိပြီး ဖြစ်ပေသည်။ မွန်ပြည်နယ် လွှတ်တော်သည် မိမိ၏ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်အာဏာကို ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်သည် စည်ပင် သာယာရေးအဖွဲ့ဥပဒေကို ပြည်နယ် တစ်ဝန်းလုံးအတွက်သော် လည်းကောင်း၊ ပြည်နယ်တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အတွက်သော်

ညွှန်းချက်

လည်းကောင်း အာဏာသက်ရောက်စေရန် ပြဋ္ဌာန်းခွင့် ရှိကြောင်းမှာ ထင်ရှားသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ ဇယား ၁ ပြည်ထောင်စု ဥပဒေပြုစာရင်းတွင် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေပြုနိုင်ရန် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် စည်ပင်သာယာရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးနှင့် စည်ပင်သာယာရေးဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တို့ဟူ၍ ပြည်ထောင်စု အဆင့်တွင် ဖွဲ့စည်းခန့်အပ်ထားခြင်းမရှိတော့ပေ။ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်များတွင်သာ စည်ပင်သာယာရေးဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ၁၉၉၃ ခုနှစ်စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေကို ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်က ရုပ်သိမ်းပါက ပိုမို သင့်မြတ်လျော်ကန်မည်ဖြစ်သည်။ ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်က ၁၉၉၃ ခုနှစ်စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေကို ရုပ်သိမ်းခြင်းမရှိစေကာမူ ပြည်နယ်လွှတ်တော်က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ပေးအပ်ထားသည့် ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံး၍ ဇယား ၂ ပါ အတိုင်း စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိဟုမဆိုသာပေ။ ပြည်နယ်လွှတ်တော် ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံး၍ ပြဋ္ဌာန်းမည့် စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်မှု မဖြစ်စေရန်သာ အဓိကအရေးကြီးပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက တင်သွင်းလာသည့် ပြည်နယ်ဥပဒေပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသော

(၈)

ညွှန်းချက်

ပြဿနာများကို အောက်ပါအတိုင်း အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆို လိုက်သည် -

စာမျက်နှာ

(က) တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မရှိစေကာမူ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ကဏ္ဍများ အတွက် ဥပဒေပြု ပြဋ္ဌာန်းသော်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိပါက အတည် ဖြစ်ကြောင်း၊

(ခ) တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း ပြုပြီးမှသာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ကဏ္ဍများ အတွက် ဥပဒေပြု ပြဋ္ဌာန်းဆောင်ရွက်ခွင့်ကို နိုင်ငံတော် သမ္မတ၏ သုံးသပ်ချက်နှင့်အညီ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း။

မွန်ပြည်နယ် နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာအမှတ် - ၁

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ ဦးသိန်းစိုး၊
အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာတင်အောင်အေး၊ ဒေါ်ခင်လှမြင့်၊ ဦးထွန်းကြည်၊
ဦးစိုးသိန်း၊ ဦးခင်ထွန်း၊ ဦးဆန်းမြင့်၊ ဦးမြင့်ကြိုင်နှင့် ဒေါ်မိမိရီတို့ရှေ့တွင်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

(၎င်း၏ကိုယ်စား ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်)

နှင့်

၁။ နာယက၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်

၂။ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်

၃။ ဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်

လွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့်
အဖွဲ့တို့အား ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် ထည့်သွင်းအဓိပ္ပါယ်
ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်ခြင်း
ရှိ/မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဥပဒေအနက်အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူခြင်း နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိသည်။
ပထမတစ်မျိုးမှာ ဥပဒေ၏ စာသားများကို တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူပြီး
ယင်းစာသားများပေါ်တွင် ပေါ်လွင်သည့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဒုတိယတစ်မျိုးမှာ ယင်းစာသားများတွင်ပင် ဥပဒေပြုသူတို့၏
သဘောထားမည်ကဲ့သို့ ရှိခဲ့သည်ကို ချင့်ချိန်၍ အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူခြင်း
ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ
ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင်ပါရှိသည့် လွှတ်တော်တွင် ရှင်းလင်းဆွေးနွေး ပြောဆိုခွင့်နှင့်
စပ်လျဉ်းသည့် အကြောင်းအရာပါပုဒ်မများ၊ ဥပဒေကြမ်း တင်သွင်းခွင့်နှင့်
စပ်လျဉ်းသည့် အကြောင်းအရာပါ ပုဒ်မများအရ အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူလျှင်

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် လွှတ်တော်အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးနှင့် ယင်းလွှတ်တော် အသီးသီးတို့မှ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် အဓိပ္ပါယ်တူညီခြင်း မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက် လာပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၉၁၊ ပုဒ်မ ၉၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ)၊ ပုဒ်မ ၉၇ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)၊ ပုဒ်မ ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၀၁၊ ပုဒ်မ ၁၀၃ ပုဒ်မခွဲ(ခ)၊ ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)၊ ပုဒ်မ ၁၁၂ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)၊ ပုဒ်မ ၁၃၈ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မ ၁၅၈ ပုဒ်မ ခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၆၀၊ ပုဒ်မ ၂၃၀ ပုဒ်မခွဲ(က) တို့တွင် “**ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်**” နှင့် “**ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ**” သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ကို ရယူပြီး ခန့်ထားသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းနှင့် ယင်းအဖွဲ့အစည်းဝင် သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြကြောင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရမည် ဖြစ်ပေ သည်။

- တင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် - ဦးမြင့်ဝင်း၊
ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့် - (၁) ဦးမြညိုမိုး၊
အဖွဲ့အစည်းအတွက် ဒုတိယနာယက၊

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နှင့်

ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ၊

အမျိုးသားလွှတ်တော် ။

(၂) ဦးနန္ဒကျော်စွာ၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ၊

ပြည်သူ့လွှတ်တော်

နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုယ်စား ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်က ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ အရ နိုင်ငံတော် အချုပ်အခြာ အာဏာဖြစ်သည့် ခက်မ သုံးဖြာကို ပိုင်းခြားကျင့်သုံးရန် ပြည်ထောင်စုအဆင့်၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် အဆင့်နှင့်ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ အဆင့်များ၌ အဖွဲ့အစည်း ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် အဖွဲ့အစည်းဝင်များ ခန့်အပ်တာဝန် ပေးခြင်း တို့ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသော်လည်း “ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း” ဆိုသည့် စကားရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် သီးခြားအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားခြင်း မရှိသဖြင့် တိကျရှင်းလင်းစွာ သိရှိလိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အလို့ငှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် ပုဒ်မ ၃၂၅ ပုဒ်မခွဲ (က) တို့အရ လျှောက်ထား တင်သွင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

တင်သွင်းလွှာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၌ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဖြင့် ဖွဲ့စည်းသော အဖွဲ့အစည်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အရ ဖွဲ့စည်းသော အဖွဲ့အစည်း နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ လွှတ်တော်အဆင့်ဆင့်က ဖွဲ့စည်းသော အဖွဲ့အစည်းဟူ၍ တွေ့ရှိရကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဖြင့် ဖွဲ့စည်းသော အဖွဲ့အစည်းများတွင် ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၀ အရ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၀၁ အရ အမျိုးသားကာကွယ်ရေး နှင့်လုံခြုံရေးကောင်စီကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၉၄ အရ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ကို လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၂၉ပုဒ်မခွဲ(က)

အရ ဘဏ္ဍာရေးကော်မရှင်ကို လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၃၂၀ အရ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးကိုလည်းကောင်း ဖွဲ့စည်းထားကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၉၈ အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတကဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စု ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်နှင့်ပုဒ်မ ၂၄၆ အရ ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့ကိုလည်း တွေ့ရကြောင်း၊ ထို့ပြင် ပုဒ်မ ၂၂၇ အရ ပြည်ထောင်စုအစိုးရက ဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စုဆိုင်ရာဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဌာနများ၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးနှင့် ပြည်ထောင်စုစာရင်းစစ်ချုပ်ရုံး တို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ အစည်းများ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ လွှတ်တော်အသီးသီး ပေါ်ပေါက်ပြီးနောက် ပုဒ်မ၁၁၅ပုဒ်မခွဲ(က) နှင့် ပုဒ်မ ၁၄၇ ပုဒ်မခွဲ (က) တို့တွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် များဖြင့် ဖွဲ့စည်းသည့် ဥပဒေကြမ်းကော်မတီ၊ ပြည်သူ့ငွေစာရင်းကော်မတီ၊ လွှတ်တော်အခွင့်အရေးကော်မတီ၊ အစိုးရ၏အာမခံချက်များ၊ ကတိများနှင့် တာဝန်ခံချက်များ စိစစ်ရေးကော်မတီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၁၅ ပုဒ်မခွဲ (ဂ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၄၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ) တို့အရ လိုအပ်ပါက လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် များဖြင့် ကာလသတ်မှတ်၍ ဖွဲ့စည်းသည့် ဥပဒေပြုရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများအရေး၊ စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံခြားရေးကော်မတီများ ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၁၈ နှင့် ပုဒ်မ ၁၅၀ တို့အရ အထက်ပါအကြောင်းကိစ္စများ မှအပ ကျန်အကြောင်း ကိစ္စများကို လေ့လာရန်လိုအပ်ပါက လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ဖြစ်စေ၊ သင့်လျော်သည့် နိုင်ငံသားများထည့်သွင်း၍ဖြစ်စေ ဖွဲ့စည်းသည့်ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များကို လည်းကောင်း၊ လိုအပ်လျှင် ပုဒ်မ ၁၁၆ နှင့် ပုဒ်မ ၁၁၇ တို့အရဖွဲ့စည်းသည့် ပူးပေါင်းကော်မတီများကိုလည်းကောင်း ဖွဲ့စည်းနိုင်သည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်များက ဖွဲ့စည်းသည့်ကော်မတီများ၊ ကော်မရှင်များနှင့် အဖွဲ့များ၏ ဖွဲ့စည်းမှုနှင့် ဖွဲ့စည်းရသည့် ရည်ရွယ်ချက်တို့တူညီခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု

အဆင့်အဖွဲ့အစည်းများ၏ ဖွဲ့စည်းမှု၊ သက်တမ်း၊ တာဝန်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်တို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက သတ်မှတ်သည့်အတိုင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် လွှတ်တော်အသီးသီးရှိ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့တို့သည် သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်က ဖွဲ့စည်းခြင်းဖြစ်၍ ယင်းအဖွဲ့အစည်းများ၏ ဖွဲ့စည်းမှုနှင့် သက်တမ်း၊ တာဝန်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ရပိုင်ခွင့်တို့သည် သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်က သတ်မှတ်သည့် အတိုင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စု အဆင့်အဖွဲ့အစည်းများအား ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)၊ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၉၁၊ ပုဒ်မ ၉၇၊ ပုဒ်မ ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်များ ပေးအပ် ထားသော်လည်း လွှတ်တော်အသီးသီးရှိ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့်အဖွဲ့တို့အား ယင်းဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်များကို ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေက ပေးအပ်ထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ လွှတ်တော်အသီးသီးရှိ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့တို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စု အဆင့်အဖွဲ့အစည်းများနှင့်ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အနှစ်သာရအားဖြင့် ဖြစ်စေခြားနားကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အာဏာမတည်မီ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ အကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက်ကြိုတင် ဆောင်ရွက်သည့်လုပ်ငန်း အဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းသော ဥပဒေအချို့၌ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဆိုသည့် စကားရပ်အား သီးခြားအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုကာ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့်အဖွဲ့ တို့ကိုလည်း ထည့်သွင်းဖွင့်ဆိုထားကြောင်း၊ ယင်းသို့ ဥပဒေအချို့တွင် ပါရှိသော အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်သည် အခြားဥပဒေကို သော်လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို သော်လည်းကောင်း သက်ရောက်ခြင်း မရှိနိုင်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းဆိုသော စကားရပ်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင်သော်လည်းကောင်း၊ အခြား ဥပဒေ

များတွင်သော်လည်းကောင်းပါဝင်နေရာ ကျင့်သုံးလိုက်နာဆောင်ရွက်ရာတွင် အကြပ်အတည်းများရှိလာနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖော်ပြပါရှိသည်။

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့ကိုယ်စား ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ဒုတိယနာယကနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးမြညီမ်းက ပြန်လည်ရှင်းလင်းတင်ပြရာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဆိုသည့် စကားရပ်ကို အခန်း (၄) ဥပဒေပြုရေး ကဏ္ဍ၌ ပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၉၂ပုဒ်မခွဲ(ခ)၊ ပုဒ်မ၉၇ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)၊ ပုဒ်မ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၀၁၊ ပုဒ်မ ၁၀၃ ပုဒ်မခွဲ (ခ) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁)၊ ပုဒ်မ ၁၁၂ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၁၃၈ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မ ၁၅၈ ပုဒ်မခွဲ(က) နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့တွင် ဖော်ပြသုံးနှုန်းထားကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများမှာ မည်သည့်အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ကြောင်း တိတိကျကျအနက် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၅၃ ၌ “ ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ စကားရပ်များကို အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုရာတွင် တည်ဆဲ စကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေကို ကိုးကားရမည် ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း ၊ ၁၉၇၃ခုနှစ် စကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ ပုဒ်မခွဲ(ခ) တွင် “ ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ်ရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ယင်းဥပဒေကိုပြုသည့် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီအောင်ဖွင့်ဆိုရမည် ” ဟုပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် ထိုစကားရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဖွင့်ဆိုပါက ယခုဥပဒေပြုအာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီအောင် ဖွင့်ဆိုရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ပုဒ်မ ၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် “ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ်ရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ဆိုရာ၌ ယင်းဥပဒေကို မပြဋ္ဌာန်းမီက ဥပဒေရေးဆွဲရေးကော်မရှင် သို့မဟုတ် ဥပဒေပြုအာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းတွင် ဆွေးနွေးခဲ့သည့်အချက်၊ မှတ်တမ်းများကိုလည်းကောင်း၊

ရေးဆွဲခဲ့သော ဥပဒေမူကြမ်းများကို လည်းကောင်း၊ ဥပဒေပြုရခြင်း၏ ကျိုးကြောင်း ဖော်ပြချက်ကိုလည်းကောင်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားနိုင်သည်” ဆိုသော ပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ မှ ပုဒ်မ ၁၁၈ အထိ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်း ဆောင်ရွက်ရန်ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၇ မှ ပုဒ်မ ၁၅၀ အထိ အမျိုးသားလွှတ်တော်၊ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်း ဆောင်ရွက်ရန်ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၈ ပုဒ်မခွဲ(ခ) နှင့် ပုဒ်မ၁၅၀ တို့တွင် “ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသား လွှတ်တော်တို့သည် အထက်ပါကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းသည့်အခါ ယင်းကော်မရှင် သို့မဟုတ် အဖွဲ့များ၏ အဖွဲ့ဝင်ဦးရေ၊ တာဝန်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ရပိုင်ခွင့်နှင့် သက်တမ်းကိုပါ သတ်မှတ်ပေးရမည် ” ဟု ပါရှိကြောင်း၊ ထို့အတူ ယင်းဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၁၄၀ ပုဒ်မခွဲ(ခ) တွင် “ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စု အဆင့်အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကိုကိုယ်စား ပြုသောအဖွဲ့အစည်းဝင်များသည် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကော်မတီများ၊ ကော်မရှင်များနှင့် အဖွဲ့များ၏ အစည်းအဝေးများသို့ ယင်းကော်မတီ၊ ကော်မရှင် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အကြီးအမှူးများ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တက်ရောက်သည့်အခါ မိမိအဖွဲ့ အစည်းနှင့် သက်ဆိုင်သော ဥပဒေကြမ်းများ သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းပြောဆိုဆွေးနွေးခွင့် ရှိသည် ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး ပုဒ်မ ၁၆၀ ပုဒ်မခွဲ(ခ) တွင်လည်း အမျိုးသားလွှတ်တော်ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့ အစည်းအဝေးများသို့ တက်ရောက် ဆွေးနွေးခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အလားတူ ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ပေးထားသော ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌတို့၏ တာဝန်လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် ရပိုင်ခွင့်များသည် လည်းကောင်း၊ လွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၈ ပုဒ်မခွဲ(ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၅၀ တို့အရ သတ်မှတ်ပေးခြင်းသည်

လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
 ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ၇၄ ၌ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်တွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့်
 အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့ ပါဝင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းကြောင့် ပြည်သူ့လွှတ်တော်
 နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့သည် ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဖြစ်သည်ကို
 အငြင်းထွက်စရာမရှိကြောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်
 တို့ကရွေးကောက်တင်မြှောက်သောဥက္ကဋ္ဌများ၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌများသည်
 လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းသော
 ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့်အဖွဲ့များသည်လည်းကောင်း၊ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်
 များသည်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများ နှင့် ပြည်ထောင်စု
 အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ခြင်းမှတစ်ပါး အခြားမဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ လွှတ်တော်များ
 တွင်ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့်အဖွဲ့များကို အကြောင်းအရာအလိုက် ဖွဲ့စည်းခြင်း
 ဖြစ်၍ ဖွဲ့စည်းမှုနှင့် ရည်ရွယ်ချက်များမတူညီနိုင်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု အဆင့်
 အဖွဲ့အစည်း အသီးသီး၏ သက်ဆိုင်ရာကဏ္ဍအလိုက် အုပ်ချုပ်ရေး၊ တရားစီရင်ရေး၊
 ဥပဒေပြုရေး စသည်တို့ကို တပြေးညီဆောင်ရွက်စေခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အပြန်အလှန်ထိန်းကျောင်းခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်နေခြင်း
 ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်သည့်အတွက် အကြပ်အတည်း တစ်စုံ
 တစ်ရာပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ အကြပ်အတည်းများ ရှိလာနိုင်သည်ဟု
 တင်ပြချက်သည် တွေးဆချက်သက်သက်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ
 ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့၏ခြေဆင်းတွင် “**ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ
 ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စား
 ပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များသည်**” ဟု ဖော်ပြသုံးနှုန်းထားသဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံ
 အခြေခံဥပဒေအရ လွှတ်တော်က ဖွဲ့စည်းသည့် အဖွဲ့အစည်းများသည်လည်း
 ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများသာဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းပုဒ်မ၁၄၀နှင့်
 ပုဒ်မ၁၆၀တို့ပါ “**ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ အရ ဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စု
 အဆင့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်**” ဆိုသည့် စကားရပ်နှင့်ဆန့်ကျင်၍ အဓိပ္ပါယ်

ဖွင့်ဆိုရန် မသင့်ကြောင်း၊ အကယ်၍ ထိုစကားရပ်ကို ပြင်ဆင်လိုပါက ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၃ ၊ ပုဒ်မ ၄၃၄၊ ပုဒ်မ ၄၃၅၊ ပုဒ်မ ၄၃၆ တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့်အညီ ပြင်ဆင်ရန်လိုမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေ များကို နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ပြဋ္ဌာန်းရာတွင် ယင်းဥပဒေများ၏ နိဒါန်း၌ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၃ အရ ပြဋ္ဌာန်း သည်ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ၄၄၃တွင် “ ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေ အာဏာတည်သည့်နေ့မတိုင်မီ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက် ကြိုတင်ဆောင်ရွက်သည့် လုပ်ငန်းရပ်များသည် ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဆောင်ရွက်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ထို့အတူပုဒ်မ ၄၄၅ တွင် “ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်သည် နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့နှင့် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီတို့၏ မူဝါဒလမ်းညွှန်မှုများ၊ ဥပဒေများ၊ နည်းဥပဒေများ၊ စည်းမျဉ်းများ၊ အမိန့် ပြန်တမ်းများ၊ ကြေငြာချက်များကိုလည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့နှင့် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီတို့၏ ဆောင်ရွက်ချက်များ၊ တာဝန်များနှင့် ရပိုင်ခွင့်များကို လည်းကောင်း ဆက်ခံသည် ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့တွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စု အဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ဟု သုံးနှုန်းထားသည့် အပြင် သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်အသီးသီး၏ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားကြောင်း၊ ယင်းဖွင့်ဆိုချက်ကို ပြင်ဆင်ပါက ဥပဒေ(၃)ရပ်လုံးကို ပြင်ဆင်ရန် လိုအပ်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၏ အတည်ပြုချက်ဖြင့်သာပြင်ဆင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လွှတ်တော် များတွင် ပူးပေါင်းကော်မတီ၊ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်း

ဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ ခိုင်မြဲသောကျင့်စဉ် တစ်ရပ်ဖြစ်သည်ကို ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၁၉၄၇ ခုနှစ် နှင့် ၁၉၇၄ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေများအရ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်များ၏ သာဓကအရ ထင်ရှားကြောင်း၊ ယင်းသို့ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကျင့်စဉ်လည်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များသည် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများတွင် အကျုံးဝင်ခြင်းမရှိဟု ဆုံးဖြတ်ပါက အခြေခံဥပဒေ၏ အဓိပ္ပါယ်သဘောကို ကျဉ်းမြောင်းအောင်ကောက်ယူသည့် သဘောသက်ရောက်စေနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ရှင်းလင်းတင်ပြသည်။

ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စား ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးနန္ဒကျော်စွာက ပြန်လည်ရှင်းလင်းရာတွင်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ အာဏာ(၃)ရပ်ကို ကျင့်သုံးရာတွင် ဥပဒေပြုရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တရားစီရင်ရေး ဟူ၍ ခွဲခြားပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ယင်းအာဏာပိုင် အဖွဲ့(၃) ဖွဲ့၏ လုပ်ပိုင်ခွင့် အသီးသီးကိုလည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ခွဲခြား ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ လွှတ်တော်နှင့် ပတ်သက်လျှင် ပုဒ်မ ၁၁၅၊ ပုဒ်မ ၁၁၈၊ ပုဒ်မ ၁၅၀ တို့ဖြစ်ကြောင်း၊ လွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းထားသော ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ သည်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက ပေးအပ်ထားသော အခွင့်အာဏာအရ ဖွဲ့စည်းသော အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း ဆိုရာတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့်ဥပဒေပြုရေးအဖွဲ့၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ နှင့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ဟူ၍ သက်ဆိုင်ရာ ကဏ္ဍအလိုက်ခွဲခြား ဖွဲ့စည်းထားကြောင်း၊ တင်သွင်းလွှာပါ အမျိုးသားကာကွယ်ရေး နှင့်လုံခြုံရေးကောင်စီ၊ ဘဏ္ဍာရေးကော်မရှင်၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးနှင့် ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်တို့သည် ပြည်ထောင်စု

အဆင့်အဖွဲ့အစည်းဟု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် အတိအလင်း ဖော်ပြထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းသည့် တစ်နိုင်ငံလုံး အတိုင်းအတာဖြင့် တာဝန်ယူရသော အဖွဲ့အစည်းများကို ပြည်ထောင်စုအဆင့် သတ်မှတ်ရန်လိုသဖြင့် လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေများတွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေတွင် လည်းကောင်း ထည့်သွင်း ပြဋ္ဌာန်းရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် လွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းသောကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များသည်လည်း လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေများအရ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဖွဲ့အစည်းများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခုလုပ်ငန်း သဘောသဘာဝ မတူညီသဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံ၊ ဖွဲ့စည်းရသည့် ရည်ရွယ်ချက်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ တာဝန်နှင့် သက်တမ်းများလည်း တူညီခြင်းမရှိ နိုင်ကြောင်း၊ လွှတ်တော်၏လုပ်ငန်းသဘာဝအရ ဖွဲ့စည်းသော ကိစ္စဖြစ်သဖြင့် သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်က ဖွဲ့စည်းသည့် အမိန့် ကြော်ငြာစာတွင်သာ အသေးစိတ် ဖော်ပြထားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့်အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခန့်ထားသည့်ကိစ္စကိုလည်း သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်များကအတည်ပြုပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းကိစ္စအတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ ပုဒ်မခွဲ(ဃ)၊ ပုဒ်မ ၁၁၈ ပုဒ်မခွဲ(က)နှင့်ပုဒ်မခွဲ(ခ) တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ လွှတ်တော်အသီးသီးရှိ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့်အဖွဲ့တို့အား ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက ပေးအပ်ထားကြောင်း မတွေ့ရဟု တင်သွင်းလွှာတွင် ဆိုထားသော်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၀ ပုဒ်မခွဲ(ခ) တွင် “ ပြည်သူ့ လွှတ်တော် ကော်မတီများ၊ ကော်မရှင်များနှင့် အဖွဲ့များ၏ အစည်းအဝေးများ သို့ ယင်းကော်မတီ၊ ကော်မရှင် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အကြီးအမှူး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တက်ရောက်သည့်အခါ မိမိအဖွဲ့အစည်းနှင့် သက်ဆိုင်သော ဥပဒေကြမ်းများ သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းပြောဆိုခွင့်ရှိသည် ” ဟု ပြဋ္ဌာန်း ထားသည့် အတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကပင်လျှင် လွှတ်တော်အသီးသီး၏ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့များ၏လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များကို အသိအမှတ်ပြု

ထားကြောင်း၊ အလားတူ ပုဒ်မ ၁၆၀ ပုဒ်မခွဲ(ခ) တွင် “ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကော်မတီများ၊ ကော်မရှင်များနှင့် အဖွဲ့များ၏အစည်းအဝေးများသို့ ယင်းကော်မတီ၊ ကော်မရှင် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အကြီးအမှူး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် တက်ရောက်သည့်အခါ မိမိအဖွဲ့အစည်းနှင့် သက်ဆိုင်သော ဥပဒေကြမ်းများ သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းပြောဆို ဆွေးနွေးခွင့်ရှိသည် ” ဟူ၍လည်း ပြဋ္ဌာန်း ထားကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၃ အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက ပေးအပ်သော အခွင့်အာဏာအရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်ဆိုသည့် စကားရပ်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ယေဘုယျသာ ဖော်ပြခဲ့သဖြင့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉ တွင် လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဥပဒေပြုလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ(စ) တွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ(ဇ) တို့တွင် လည်းကောင်း ထည့်သွင်းဖွင့်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ရာ ယင်းသို့ဖွင့်ဆိုခြင်းများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ကျော်လွန်ရာမရောက်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု အဆင့်အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးသည် မိမိသက်ဆိုင်ရာကဏ္ဍအလိုက် ဥပဒေပြုရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ တရားစီရင်ရေး၊ စာရင်းစစ်ဆေးရေးစသည်တို့ကိုတပြေးညီ ဆောင်ရွက် စေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပြန်အလှန်ထိန်းကျောင်းခြင်းအား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ဖြည့်ဆည်းဖော်ဆောင်နေကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် ယနေ့အထိအကြပ်အတည်း တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပါက ဥပဒေပြု အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ ရည်ရွယ်ချက် နှင့် ကိုက်ညီအောင်ဖွင့်ဆိုရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ဖွင့်ဆိုခြင်း မပြုပါက

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၅၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို မျက်ကွယ်ပြုရာ ရောက်ကြောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များသည် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများတွင် အကျိုးဝင်ခြင်း မရှိဟု ဆုံးဖြတ်ပါက အခြေခံဥပဒေ၏ အဓိပ္ပါယ် သဘောကို ကျဉ်းမြောင်းအောင်ကောက်ယူရာ ရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ခုံရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(က) ကို အကိုးအကား ပြုထားသော်လည်း ဖော်ပြထားသည့် ပြဿနာ(၂)ရပ်မှာ ပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ) နှင့်သာသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ခုံရုံးသို့ တင်သွင်းသည့် တင်သွင်းလွှာသည် မှားယွင်းသော တင်သွင်းလွှာ ဖြစ်၍ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံး မှ ပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(က)အရ အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုရန် လိုအပ်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၂၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ) နှင့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ပုဒ်မခွဲ(ခ)တို့အရ ခုံရုံး၏လုပ်ငန်းတာဝန်မှာ “ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ်လွှတ်တော် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီးအဖွဲ့တို့က ပြဋ္ဌာန်းသည့် ဥပဒေများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိမရှိ စိစစ်ခြင်း” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ယခု စိစစ်ရမည့်ဥပဒေများသည် နိုင်ငံတော်အေးချမ်း သာယာရေး နှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီက ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ဆိုင်ရာဥပဒေ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေများ ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေများမှာ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် ဥပဒေများ မဟုတ်သောကြောင့် ခုံရုံး၌စိစစ်ခွင့် မရှိသဖြင့်ပဏာမ အဆင့်မှာပင် တင်သွင်းလွှာကို ပလပ်သင့်ကြောင်း ရှင်းလင်းတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော် သမ္မတက တင်သွင်းသော တင်သွင်းလွှာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက အောက်ပါပြဿနာကို

အဓိကဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည် -

“ လွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့တို့အား ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် ထည့်သွင်းအဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ/မရှိ ”

အထက်ပါပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စိစစ်သုံးသပ်ရလျှင် ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (စ) တွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (ဇ) တွင် လည်းကောင်း၊ အမျိုးသား လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (ဇ) တွင် လည်းကောင်း ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းကို အောက်ပါအတိုင်းအသီးသီးအဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုထားသည် -

“ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း ဆိုသည်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၊ အမျိုးသား ကာကွယ်ရေး နှင့်လုံခြုံရေးကောင်စီ၊ ဘဏ္ဍာရေးကော်မရှင်၊ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာရုံး၊ ပြည်ထောင်စု ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်၊ ပြည်ထောင်စုစာရင်းစစ်ချုပ်နှင့် ပြည်ထောင်စု ရာထူးဝန်အဖွဲ့တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းသည့်ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့တို့ကိုလည်းကောင်း ဆိုသည်။”

အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း လွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေအသီးသီးတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း ကို အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသော်လည်း ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဟူသော စကားရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အနက် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။ သို့ရာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

ပုဒ်မ ၇၇ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၉၁၊ ပုဒ်မ ၉၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ)၊ ပုဒ်မ၉၇ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁)၊ ပုဒ်မ ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ (က)၊ ပုဒ်မ ၁၀၁၊ ပုဒ်မ ၁၀၃ ပုဒ်မခွဲ (ခ) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁)၊ ပုဒ်မ ၁၁၂ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၁၃၈ ပုဒ်မခွဲ (က)၊ ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မ ၁၅၈ ပုဒ်မခွဲ (က)၊ ပုဒ်မ ၁၆၀၊ ပုဒ်မ ၂၃၀ ပုဒ်မခွဲ (က) တို့တွင် “ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်” နှင့် “ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ” ဟူ၍ သုံးနှုန်းဖော်ပြထားသည်။

ထို့ကြောင့် တင်သွင်းလွှာတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ပြဿနာကို ဖြေဆိုရန် အတွက် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအပေါ်တွင် အဓိကထား၍စိစစ်ရန် ဖြစ်သည်။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ပြည်ထောင်စု အဆင့် အဖွဲ့အစည်းဟူသော စကားရပ် နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အသုံးအနှုန်းကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း (၄)၊ ဥပဒေပြုရေးအခန်းတွင် သုံးနှုန်းထားသည်။ ယင်းဥပဒေပြုရေးအခန်းပါ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နာယက၏ လုပ်ငန်း တာဝန်အပိုင်း၊ ပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ) တွင် အောက်ပါ အတိုင်းပြဋ္ဌာန်း ထားသည် -

- (ဂ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် အစည်းအဝေး၌ ဆွေးနွေး ဆောင်ရွက်ဆဲ အကြောင်းအရာ တစ်ရပ်ရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုအပ်လျှင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့ အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြု သော အဖွဲ့အစည်းများ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ တက်ရောက်ရှင်းလင်း တင်ပြစေရန် ဖိတ်ကြားခွင့်ရှိသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၉၁ တွင် အလားတူ ပြဋ္ဌာန်းထားသကဲ့သို့ ပုဒ်မ ၁၁၂ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်တွင် အောက်ပါ အတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

- (၈) ပြည်သူ့လွှတ်တော် အစည်းအဝေး၌ ဆွေးနွေးဆောင်ရွက်ဆဲ အကြောင်းအရာ တစ်ရပ်ရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုအပ်လျှင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြည်သူ့လွှတ်တော်အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက် ရှင်းလင်းတင်ပြစေရန် ဖိတ်ကြားခွင့်ရှိသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၄ တွင် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏ လုပ်ငန်း တာဝန်ကို ပုဒ်မ ၁၁၂ ပါ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏ လုပ်ငန်းတာဝန် ဆိုင်ရာ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတိုင်း ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြ ထားသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စု အဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင် များသည် မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ဥပဒေကြမ်းများ သို့မဟုတ် ကိစ္စရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းပြောဆိုဆွေးနွေးရာတွင် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဖြစ်လျှင် နာယက၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဖြစ်လျှင် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဖြစ်လျှင် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်လည်းကောင်း ရှင်းလင်း ပြောဆိုဆွေးနွေးခွင့်ရှိသည်။ ထိုသို့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့ အစည်းဝင်များက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသား လွှတ်တော်တို့၌ ရှင်းလင်းပြောဆို ဆွေးနွေးခွင့်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့၌ အသီးသီး ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယင်းပုဒ်မများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဆက်စပ်သုံးသပ်ကြည့်ပါက ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသော ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း၊ ယင်း အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသောအဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသား လွှတ်တော်တို့မှ ကိုယ်စားလှယ်များ ဖြစ်သည်ဟု ရည်ညွှန်းထားခြင်း မရှိပေ။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း(၄)၊ ဥပဒေပြုရေးအခန်း၊ ဥပဒေကြမ်းများ တင်သွင်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများဟူသောစကားရပ်ကို ထည့်သွင်း သုံးနှုန်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ(က)တွင် “ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများသည် ပြည်ထောင်စုဥပဒေပြုစာရင်းတွင် ပါရှိသောကိစ္စရပ်များ အနက်မိမိတို့ စီမံခန့်ခွဲသည့် ကိစ္စရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ဥပဒေကြမ်းများကို သတ်မှတ်ထားသည့် နည်းလမ်းများနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ တင်သွင်းခွင့်ရှိသည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆက်စပ်လျက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဇယား(၁)ပါ ပြည်ထောင်စုဥပဒေပြုစာရင်းတွင် နိုင်ငံတော် ကာကွယ်ရေးနှင့် လုံခြုံရေးကဏ္ဍမှ အစပြုလျက် တရားစီရင်ရေးကဏ္ဍအထိ ဝန်ကြီးဌာန အသီးသီးက စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသည့် ဥပဒေပြုစာရင်းကိုတွေ့ရသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ယင်းဥပဒေပြု စာရင်းများမှာ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တရားစီရင်ရေး ကဏ္ဍအသီးသီးက စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသည့် ဥပဒေပြုစာရင်းများဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့်တရားစီရင်ရေးကဏ္ဍအသီးသီးက စီမံခန့်ခွဲ ခွင့်ရှိသည့် ဥပဒေကြမ်း အသီးသီးကိုအာဏာသက်ရောက်စေရန် ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်က ဥပဒေပြုခွင့် ရှိကြောင်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ တွင် ပြဋ္ဌာန်း ထားပြီးဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၌ ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်ရမည်ဟု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ၌ သတ်မှတ်သော ဥပဒေကြမ်းများမှအပ မိမိတို့စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိသည့်

ကိစ္စရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ဥပဒေကြမ်းများကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့်ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းဝင်များသည် ပြည်သူ့လွှတ်တော် တွင်ဖြစ်စေ၊ အမျိုးသား လွှတ်တော်တွင်ဖြစ်စေ စတင်ဆွေးနွေးဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိကြောင်း ပုဒ်မ ၁၀၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပုဒ်မ ၁၀၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် အဖွဲ့အစည်းများဟူသော စကားရပ်ကို လည်း ပုဒ်မ ၁၀၀ တွင် ရည်ညွှန်းဖော်ပြသည့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူ ရမည်ဖြစ်သည်။

ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ ဥပဒေကြမ်း များ ကို တင်သွင်းရာတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စု အဆင့်အဖွဲ့အစည်းများသာမက ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များသည် ပြည်ထောင်စုဥပဒေပြုစာရင်းတွင် ပါရှိသော ကိစ္စရပ်များအနက် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၌သာ တင်သွင်း ဆုံးဖြတ်ရမည်ဟု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၌ သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် ကိစ္စရပ်များမှအပ ကျန်ကိစ္စရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်းသော ဥပဒေကြမ်းများကို ဥပဒေနှင့် အညီ ပြည်သူ့လွှတ်တော် သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော်သို့ စတင်တင်သွင်းခွင့်ရရှိကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများသာမက ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များကလည်း သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်များတွင် ဥပဒေကြမ်း တင်သွင်းခွင့်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၈ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် (ခ)၊ ပုဒ်မ ၁၅၈ ပုဒ်မခွဲ (က) နှင့် (ခ) တို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ် ဟူသောစကားရပ်သည် ပြည်သူ့လွှတ်တော် သို့မဟုတ် အမျိုးသား လွှတ်တော် သို့မဟုတ် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် သို့မဟုတ် အမျိုးသား လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်တို့နှင့် တူညီသောအဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

အထက်တွင် သုံးသပ်ဖော်ပြခဲ့သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အထောက်အထားပြု၍ ပုဒ်မတစ်ခုချင်းတွင် ဖော်ပြပါရှိ သည့်အကြောင်းအရာများကို ဆက်စပ်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် နှင့် ယင်းလွှတ်တော်တို့၏ ကိုယ်စားလှယ်များ မဟုတ်ကြကောင်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူ ဖွင့်ဆိုရပေမည်။

ဥပဒေအနက်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူခြင်း နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိသည်။ ပထမတစ်မျိုးမှာ ဥပဒေ၏ စာသားများကို တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူပြီး ယင်းစာသားများပေါ်တွင် ပေါ်လွင်သည့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒုတိယတစ်မျိုးမှာ ယင်းစာသားများတွင်ပင် ဥပဒေပြုသူတို့၏ သဘောထား မည်ကဲ့သို့ ရှိခဲ့သည်ကို ချင့်ချိန်၍ အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင်အခြေခံဥပဒေများနှင့် ၎င်းတို့တွင်ပါရှိသော ပုဒ်မများ၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို ကောက်ယူရာတွင် လိုက်နာ လေ့ရှိသည့် ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့် ဥပဒေသများ ရှိသည်။ ၎င်းတို့အနက် အချို့မှာ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲသည့်အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက် နှင့် သဘောထားများ အတိုင်း ဖြစ်စေရန် အလားတူအကြောင်းချင်းရာများ နှင့်စပ်လျဉ်းသော ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီးမှ အဓိပ္ပါယ် သဘောကို ကောက်ယူရမည်။ ပုဒ်မတစ်ခု သို့မဟုတ် ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ခု၏ သဘော အဓိပ္ပါယ်သည် မရှင်းလင်းမပြတ်သားလျှင် အခြား အလားတူပုဒ်မများ၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုပါထည့်သွင်း စဉ်းစားလျှင် အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင် ထင်ရှား၍ လာနိုင်သည်။

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ တွင်ပါရှိသည့် လွှတ်တော်တွင် ရှင်းလင်းဆွေးနွေး ပြောဆိုခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အကြောင်းအရာပါပုဒ်မများ၊ ဥပဒေကြမ်း တင်သွင်းခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အကြောင်းအရာပါပုဒ်မများအရ အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် လွှတ်တော် အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးနှင့် ယင်းလွှတ်တော် အသီးသီးတို့မှ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် အဓိပ္ပါယ်တူညီခြင်း မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်လာပေသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း (၄) ဥပဒေပြုရေး အခန်းတွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းကို သီးခြားခေါင်းစဉ်ဖြင့် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပြည်သူ့လွှတ်တော်က ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ မှ ပုဒ်မ ၁၁၈ အထိလည်းကောင်း၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်က ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းခြင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပုဒ်မ ၁၄၇ မှ ပုဒ်မ ၁၅၀ အထိလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်သည် လွှတ်တော်ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များ နှင့် တူညီခြင်း ရှိ မရှိ ဆက်လက်စိစစ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းအခန်းတွင်ပါရှိသည့် ဖော်ပြပါဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် သုံးနှုန်းထားသည့် စကားရပ်များအရ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဆိုသည်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် အဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်ပြီး လွှတ်တော်အသီးသီးကဖွဲ့စည်းသည့်

ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များနှင့်မတူ သီးခြား ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များပါ စာသားများအတိုင်း တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူပါက ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းဆိုသည်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သည်။ ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ နှင့် ပုဒ်မ ၁၄၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့အရ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်တို့က ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့အသီးသီးတို့ဖြစ်ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းနှင့် လွှတ်တော်ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့်အဖွဲ့တို့မှာ ဖွဲ့စည်းမှု သဘာဝမတူညီကြသောကြောင့် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (ဆ) တွင် လည်းကောင်း ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၂ ပုဒ်မခွဲ (ဆ) တွင်လည်းကောင်း လွှတ်တော်အဖွဲ့အစည်းများ၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို သီးခြားအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ လွှတ်တော် အဖွဲ့အစည်းများ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ဆိုပြီးဖြစ်ပါလျက် လွှတ်တော် အသီးသီးဆိုင်ရာဥပဒေများပါ “ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း ” ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် လွှတ်တော်အဖွဲ့အစည်းများ ဖြစ်ကြသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များကို ထပ်မံထည့်သွင်းအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထား ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အခြေခံဥပဒေနှင့် ၎င်းတို့တွင်ပါဝင်သော ပုဒ်မများ၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို ကောက်ယူရာတွင် ပုဒ်မတစ်ခု သို့မဟုတ် ပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ခုချင်းအလိုက် တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူရသကဲ့သို့ အခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲသည့် အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် သဘောထားအတိုင်း ဖြစ်စေ ရန်လည်း အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

ယင်းယေဘုယျသဘောတရားကို ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည် -

ပုဒ်မ ၃ (ခ)။ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ယင်း ဥပဒေကိုပြုသည့်အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက် နှင့်ကိုက်ညီအောင် ဖွင့်ဆိုရမည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (၂၀၀၈ခုနှစ်)ကို ရေးဆွဲ ပြဋ္ဌာန်းရာတွင် အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲသည့် အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို သိရှိရန် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသမိုင်းကို ပြန်ပြောင်းကြည့်ရန်လိုသည်။ သမိုင်းအစဉ်အလာ ကြီးမားသော နိုင်ငံတော်တွင် လွတ်လပ်ရေးအမြန်ရရှိရန်အတွက် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို အလျင်အမြန် ရေးဆွဲကာ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။ လွတ်လပ်ရေးရရှိသောအခါ နိုင်ငံတော်တွင် အဆိုပါဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဖြင့် ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို ဖော်ဆောင်ကျင့်သုံးခဲ့သည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် တစ်ပါတီပုံစံကို အခြေခံ၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ တစ်ရပ်ကို ရေးဆွဲပြီး ပြည်လုံးကျွတ် ဆန္ဒခံယူပွဲကျင်းပ၍ အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်း ခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကြောင့် အဆိုပါဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာလည်း ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ ရသည်။

အနာဂတ်နိုင်ငံတော်တွင် ရေရှည်အကျိုးရှိပြီး ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေတစ်ရပ်မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည့်အတွက် နိုင်ငံတော်အေးချမ်း သာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီသည် ၁၉၉၃ ခုနှစ်မှစ၍ အမျိုးသားညီလာခံကို ခေါ်ယူကျင်းပပေးခဲ့သည်။ အမျိုးသားညီလာခံတွင် နိုင်ငံရေး၊ လုံခြုံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနှင့် ဥပဒေရေးရာစသည့် ရှုထောင့်မျိုးစုံမှ အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များပါဝင်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံတော်အတွင်းတည်ရှိသည့် မြို့နယ်အားလုံးမှ တိုင်းရင်းသားကိုယ်စားလှယ်များလည်း ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။

ခိုင်မာသော နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ရန်အတွက် အခြေခံရမည့်မူများနှင့် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများကို အနှစ်သာရပြည့်ဝစွာ ချမှတ်နိုင်ခဲ့သည်။ အမျိုးသားညီလာခံက ချမှတ်ပေးခဲ့သည့် အခြေခံမူများနှင့် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့် မူများနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ(၂၀၀၈ခုနှစ်)ကို ရေးဆွဲအတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အမျိုးသားညီလာခံက ချမှတ်သည့် အခြေခံမူများနှင့် အသေးစိတ် အခြေခံရမည့်မူများသည် အခြေခံဥပဒေပြုသည့် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် သဘောထားများပင် ဖြစ်သည်။ အခြေခံမူများတွင် ထင်ရှားသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်မှာ “**နိုင်ငံတော်အချုပ်အခြာအာဏာ၏ ခက်မသုံးဖြာ ဖြစ်သည့် ဥပဒေပြုရေးအာဏာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာနှင့် တရား စီရင်ရေး အာဏာတို့ကို တတ်နိုင်သမျှ ပိုင်းခြားသုံးစွဲခြင်းနှင့် အချင်းချင်းအပြန်အလှန် ထိန်းကျောင်းခြင်းတို့ပြုသည်။**” ဟူသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁ ပုဒ်မခွဲ (က) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာအမျိုးသားညီလာခံက ချမှတ်သည့် အခြေခံမူနှင့်အညီ အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုရလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း(၄)၊ ဥပဒေပြုရေး အခန်း၌ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော် နှင့်အမျိုးသား လွှတ်တော်တို့၏ ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ လုပ်ငန်းတာဝန်သတ်မှတ်ခြင်း၊ ဥပဒေပြုခြင်း၊ ဥပဒေကြမ်း တင်သွင်းခြင်းဟူ၍ ဥပဒေပြုရေးအာဏာကျင့်သုံးဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပြဋ္ဌာန်း သတ်မှတ်ပေးထားသည်။ ယင်းဥပဒေပြုခြင်း အခန်းကဏ္ဍတွင် ဥပဒေပြုအဖွဲ့ အစည်းများဖြစ်သည့် လွှတ်တော်အသီးသီးနှင့် ယင်းလွှတ်တော်များက ဖွဲ့စည်း သည့်ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များ နှင့် ခွဲခြား ကွဲပြားစေရန် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဟူ၍ သီးခြား ဖော်ပြသုံးနှုန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။

အမျိုးသားညီလာခံက နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာ တွင်ပါဝင်မည့် ဥပဒေပြုရေးဆိုင်ရာ အာဏာခွဲဝေမှုအပိုင်းအတွက် အသေးစိတ် အခြေခံရမည့်မူများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမျိုးသားညီလာခံ ကျင်းပရေးလုပ်ငန်း ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်တိုး၏ ရှင်းလင်းပြောကြားချက်များကိုလည်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားရန် လိုသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၄ တွင် “ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ရပ်ရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဖွင့်ဆိုရာ၌ ယင်းဥပဒေကို မပြဋ္ဌာန်းမီက ဥပဒေရေးဆွဲရေးကော်မရှင် သို့မဟုတ် ဥပဒေပြု အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းတွင် ဆွေးနွေးခဲ့သည့်အချက်၊ မှတ်တမ်းများကို လည်းကောင်း၊ ဥပဒေပြုရခြင်း၏ အကျိုးအကြောင်း ဖော်ပြချက်ကိုလည်းကောင်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်သည်။” ဟူသော ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်လည်းရှိပြီး ဖြစ်သည်။

အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေးလုပ်ငန်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ၏ ရှင်းလင်း ချက်များအနက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စု အဆင့်အဖွဲ့အစည်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ရှင်းလင်းချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည် -

“အမျိုးသားညီလာခံက ချမှတ်ပြီးဖြစ်တဲ့ အသေးစိတ် အခြေခံရမယ့် မူများမှာ ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်ကဆောင်ရွက်ရမယ့် ကိစ္စရပ်များ ပါဝင်ပါတယ်။ နိုင်ငံတော် နယ်နမိတ်ပြင်ဆင်တဲ့ကိစ္စ၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် နယ်နမိတ် ပြင်ဆင်တဲ့ကိစ္စ၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရ ဝန်ကြီးဌာနများနဲ့ ဝန်ကြီးဦးရေ သတ်မှတ်ရေး ကိစ္စ၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းမယ့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများရဲ့ အဖွဲ့ဝင်များ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရေးကိစ္စ စသည်တို့ကို

နိုင်ငံတော်သမ္မတကတင်ပြလာတဲ့အခါ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်မှာ ဆွေးနွေးသုံးသပ်ပြီးတင်ပြချက်ကိုသဘောတူမတူအဆုံးအဖြတ်ပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။”^(၁)

အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ၏ရှင်းလင်းချက်အရဆိုပါက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းမည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများ၊ ယင်းအဖွဲ့အစည်းများ၏ အဖွဲ့ဝင်များမှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် တင်ပြရယူပြီး ခန့်အပ်သည့် အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သည်။

၎င်းအပြင် အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေးလုပ်ငန်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ က အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည် -

“ဒါကြောင့် ဥပဒေတစ်ရပ်ပြဋ္ဌာန်းတဲ့အခါ အဲဒီဥပဒေနဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်း ဥပဒေနဲ့ စည်းကမ်းဥပဒေများ ထုတ်ပြန်ခွင့်ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရဖွဲ့စည်းတဲ့ ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းများအား အပ်နှင်းသင့်ပါကြောင်း တင်ပြလိုပါတယ်။ အမိန့် ကြော်ငြာစာ၊ အမိန့်၊ ညွှန်ကြားချက်နဲ့ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ ထုတ်ပြန်ခွင့်ကိုတော့ သက်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ် အာဏာပိုင်များအားအပ်နှင်းဖို့သတ်မှတ်သင့်ပါတယ်။”^(၂)

---

၁ အမျိုးသားညီလာခံ၌ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာတွင် ဥပဒေပြုရေးအခန်းတွင် ပါဝင်မည့် ဥပဒေပြုခြင်းဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများအတွက် ချမှတ်သင့်သည့် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများနှင့်စပ်လျဉ်း၍အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေး လုပ်ငန်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်တိုး၏ ရှင်းလင်းပြောကြားချက်များ၊ စာ - ၁၁၊ ၃၅ (၃၆)။

၂ အမျိုးသားညီလာခံ၌ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရေးဆွဲရာတွင် ဥပဒေပြုရေးအခန်းတွင် ပါဝင်မည့် ဥပဒေပြုခြင်းဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများအတွက် ချမှတ်သင့်သည့် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများနှင့်စပ်လျဉ်း၍အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရေးလုပ်ငန်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်တိုး၏ ရှင်းလင်းပြောကြားချက်များ။

အထက်ပါရှင်းလင်းချက်အတိုင်းဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၉၇ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁) နှင့် (၂) တို့ကို ပြဋ္ဌာန်းထား ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ယင်းရှင်းလင်းချက် အရ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်သည် သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော် အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းသည့် လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းနှင့် မတူဘဲ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ကိုရယူ၍ ခန့်အပ်သည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း (၄) ဥပဒေပြုရေးတွင် ပြဋ္ဌာန်း ပါရှိသည့် ပုဒ်မများကို ဆက်စပ်သုံးသပ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မတစ်ခုစီတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူ ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမျိုးသားညီလာခံက ချမှတ်သည့် အခြေခံမူများနှင့် အသေးစိတ်အခြေခံရမည့်မူများအရ လည်းကောင်း “ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ် ” နှင့် “ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသောအဖွဲ့အစည်းဝင် သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ” သည် လွှတ်တော် အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မတီ၊ ကော်မရှင် နှင့် အဖွဲ့များနှင့် တူညီမှု မရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုယ်စား ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်က တင်သွင်းသည်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ “ **ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ယင်းအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်၏ အဖွဲ့ဝင် သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်** ” ဟူသော စကားရပ်ကို အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၃ အရ နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ပြဋ္ဌာန်းသည့် လွှတ်တော် အသီးသီးဆိုင်ရာ ဥပဒေများပါ “ **ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်း** ” ဟူသော

အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်သွင်းခြင်းမဟုတ်ပေ။ ယင်းလွှတ်တော် အသီးသီးဆိုင်ရာဥပဒေများပါ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းရှိမရှိ ဆက်စပ်စိစစ် ဆုံးဖြတ်ရန်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၃ နှင့် ပုဒ်မ ၄၄၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအပေါ် သုံးသပ်ရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ပေ။

ထို့အတူ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့၏ ခြေဆင်းတွင် “ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကိုကိုယ်စားပြုသောအဖွဲ့အစည်းဝင်များသည်” ပြည်ထောင်စု အဆင့်အဖွဲ့ အစည်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည့်အတွက် ယင်းပုဒ်မ ၁၄၀ နှင့် ပုဒ်မ ၁၆၀ တို့ပါ စကားရပ်ကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်ရန် အကြောင်း ပေါ်ပေါက်မည် မဟုတ်ပေ။

နိုင်ငံတော်သမ္မတက တင်သွင်းသည့် တင်သွင်းလွှာမှာ တည်ဆဲ ဥပဒေ တစ်ရပ်ဖြစ်သော လွှတ်တော်အသီးသီးဆိုင်ရာဥပဒေများပါ စကားရပ်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန် တင်ပြခြင်းမဟုတ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ စကားရပ် ဖြစ်သည့် “ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်း ” ဆိုသည့် စကားရပ်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန်သာ ဖြစ်သည်။

၁၉၇၃ခုနှစ်၊ စကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေ ပုဒ်မ၃ ပုဒ်မခွဲ(ခ) ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ဆိုရာတွင် ဥပဒေပြုအာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ကိုက်ညီအောင် ဖွင့်ဆို ရန်ဖြစ်သည်။ တင်သွင်းလွှာအရ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန်မှာ အခြေခံဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ စကားရပ်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန်ဖြစ်ပြီး တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရန်မဟုတ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကိုပြုသည့် အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းမှာ ယခုဥပဒေပြုအာဏာပိုင်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်မဟုတ်၊ အမျိုးသားညီလာခံက ချမှတ်ခဲ့သည့် အခြေခံမူများနှင့်

အသေးစိတ် အခြေခံရမည့်မူများနှင့်အညီသာ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ခြုံချ်သုံးသပ်ရလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း(၄)၊ ဥပဒေပြုရေး အခန်းပါ ပုဒ်မတစ်ခုချင်း အပေါ်ဆက်စပ်၍ အနက်အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူချက်အရ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စု အဆင့်အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ယင်းအဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၏ သဘောတူအတည်ပြုချက်ရယူပြီး ခန့်ထားသည့် ပြည်ထောင်စု အဆင့်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် အဖွဲ့အစည်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ အခန်း (၄)၊ ဥပဒေပြုရေး အခန်း၌ သီးခြား ခေါင်းစဉ် သတ်မှတ်ပြီး ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်အသီးသီးက ဖွဲ့စည်းသော ကော်မတီ၊ ကော်မရှင်နှင့် အဖွဲ့များသည် လွှတ်တော်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၇၇ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မ ၉၀၊ ပုဒ်မ ၉၁၊ ပုဒ်မ ၉၂ ပုဒ်မခွဲ(ခ)၊ ပုဒ်မ ၉၇ ပုဒ်မခွဲ(က) ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)၊ ပုဒ်မ ၁၀၀ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၀၁၊ ပုဒ်မ ၁၀၃ ပုဒ်မခွဲ(ခ) ပုဒ်မခွဲငယ်(၁)၊ ပုဒ်မ ၁၁၂ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)၊ ပုဒ်မ ၁၃၈ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မ ၁၅၈ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ ပုဒ်မ ၁၆၀၊ ပုဒ်မ ၂၃၀ ပုဒ်မခွဲ(က) တို့တွင် “ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်” နှင့် “ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စု အဆင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသော အဖွဲ့အစည်းဝင်များ သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ”သည် နိုင်ငံတော် သမ္မတက ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ကို ရယူပြီး ခန့်ထားသည့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်အဖွဲ့အစည်းနှင့် ယင်းအဖွဲ့အစည်းဝင် သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြကြောင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရမည်ဖြစ်ပေသည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာအမှတ် - ၂

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ ဦးသိန်းစိုး၊
အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာတင်အောင်အေး၊ ဒေါ်ခင်လှမြင့်၊ ဦးထွန်းကြည်၊
ဦးစိုးသိန်း၊ ဦးခင်ထွန်း၊ ဦးဆန်းမြင့်၊ ဦးမြင့်ကြိုင်နှင့် ဒေါ်မိမိရီတို့ရှေ့တွင်

နိုင်ငံတော်သမ္မတ

နှင့်

ဒေါက်တာအေးမောင်ပါ ၂၃ ဦး

(အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ)

နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုယ်စား ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်က နိုင်ငံတော်
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာအမှတ် ၂ ၏
ဆုံးဖြတ်ချက်အား ပြန်လည်သုံးသပ်ပြင်ဆင်သည့် အမိန့် တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန်၊
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ ပုဒ်မခွဲ (စ) နှင့်
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄၊ အမိန့် ၄၇ တို့အား ရည်ညွှန်း၍
လျှောက်ထားတင်သွင်းခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်၊
နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်
ကိုက်ညီခြင်းရှိမရှိ၊ တင်သွင်းခွင့် ရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ခုံရုံးက တင်သွင်းလွှာကို နှစ်ဖက်ကြားနာနေစဉ် အတောအတွင်း
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုဖြစ်စေ၊ သက်သေခံ အက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုဖြစ်စေ
ဆီလျော်သလို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရန်သာဖြစ်သည်။ ခုံရုံးကဆုံးဖြတ်ချက်
ချမှတ်ပြီးသည့်နောက်တွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေနှင့် သက်သေခံအက်ဥပဒေတို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရန်
အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၄ နှင့် ခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ တို့ အရ ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ် ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အယူခံတင်သွင်းခြင်း၊ ပြန်လည် သုံးသပ်ပေးစေလိုမှု လျှောက်ထားခြင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့် အလျဉ်းမရှိချေ။ ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ အပြီးအပြတ်အတည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အဖွဲ့ဝင်များအားလုံးက ကြားနာ ဆုံးဖြတ်ထားသည့် အပြီးအပြတ်အတည်ဖြစ်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ နှင့် အမိန့် ၄၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့၏ ဥပဒေ သဘောအရ ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှု လျှောက်ထားနိုင်ခွင့်လည်း မရှိပေ။ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေတွင်လည်း ယင်းကဲ့သို့ ပြန်လည် သုံးသပ်ပေးစေလိုမှု လျှောက်ထားခြင်း၊ အယူခံခွင့်ပြုခြင်း စသည့် အခွင့်အရေးများကို ထည့်သွင်းခွင့်ပြုပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။

- တင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်** - နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုယ်စား
ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊
ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊
ဦးမြင့်ဝင်း
- ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့်** - ဦးဘိုမင်းဖြူနှင့်
- ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်** - ဦးအောင်ကျော်စိန်၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေများ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ၏ ၂၀၁၁ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာအမှတ် ၂ တွင် အမျိုးသား လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင် ပါ၂၃ဦးတို့က တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင် အယောင်များဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ၅၅တွင် ဖော်ပြထားသည့် တိုင်းရင်းသား

လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီး ဆိုသည့် စကားရပ် သည်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၄၇ပုဒ်မခွဲ(ဂ) တွင် ဖော်ပြထားသည့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီး ပါဝင်မှုမရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် ကိုက်ညီခြင်းရှိ မရှိ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၂၆ပုဒ်မခွဲ(ဃ)၊ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄ပုဒ်မခွဲ(ဃ) နှင့် ပုဒ်မ၁၅ပုဒ်မခွဲ(ဃ) တို့အရ အမျိုးသား လွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ မှ တစ်ဆင့်တင်သွင်းလျှောက်ထားခဲ့သည်။ ယင်းလျှောက်ထားချက် အပေါ် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးက ၂၈ - ၁၁ - ၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် နှစ်ဘက် တင်ပြချက်များကိုကြားနာပြီးနောက် ၁၄ - ၁၂ - ၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာအေးမောင် ပါ၂၃ဦး တို့၏ တင်သွင်းလွှာကို ခွင့်ပြု၍ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးသည် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးဖြစ်သည့် အတွက် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ်နှင့် အဆောင်အယောင်များဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ပုဒ်မခွဲ (ဂ) တွင် အကျုံးဝင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ပြီး ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ၅နှင့်ပုဒ်မ၁၇ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း မရှိကြောင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုယ်စား ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်က တင်သွင်းလွှာပါ အချက်များအရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ချီးမြှင့်ငွေ၊ စရိတ် နှင့် အဆောင်အယောင်များ ဆိုင်ရာဥပဒေသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးများ အနေဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ထမ်းဆောင်ရမည့်

တာဝန်များအား ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ရှင်းလင်းစွာလိုက်နာနိုင်ရေး အတွက် ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန် လျှောက်ထားရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ နှစ်ဘက် လျှောက်လဲချက် ကြားနာပြီး နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ ၂၀၁၁ခုနှစ်တင်သွင်းလွှာအမှတ် ၂၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အား ပြန်လည်သုံးသပ် ပြင်ဆင်သည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြလျက် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ပုဒ်မခွဲ(စ) နှင့် တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄၊ အမိန့် ၄၇ တို့အား ရည်ညွှန်း၍ ဤတင်သွင်းလွှာကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးသို့ တင်သွင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ လျှောက်ထားတင်သွင်းခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်း ချက်များနှင့် ကိုက်ညီခြင်းရှိ မရှိ၊ တင်သွင်းခွင့်ရှိ မရှိ စိစစ်ရန်လိုသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ (၂၀၀၈ခုနှစ်) ပုဒ်မ ၃၂၄ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

၃၂၄။ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက် သည် အပြီးအပြတ် အတည်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ တွင် လည်း အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

၂၃။ ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ်အတည်ဖြစ်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတိုင်း ခုံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ်အတည် ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံးက ဗိုလ်စိန်တိုး(ခ) ဦးစိန်တိုး နှင့် ဦးထွန်းအောင်ပါ - ၃ အမှု ^(၁) ကို

---

(၁) ၁၉၆၁ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးများ၊ စာ - ၂၀၇(၂၀၉)

ကိုးကား၍ အပြီးသတ်အမိန့်ဟု ပိတ်ပင်ထားစေကာမူ ပေါ်လွင်မြင်သာသည့် မှားယွင်းမှု ရှိပါလျှင် တရားလွှတ်တော်ချုပ်အနေဖြင့် ယင်းအား ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားသည့်အာဏာကို ကျင့်သုံး၍ ဆောင်ရွက် ထားသည့် သာဓကရှိသည်ဟု လျှောက်ထားသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက ကိုးကားလျှောက်ထားသည့် ဗိုလ်စိန်တိုး (ခ)ဦးစိန်တိုး နှင့် ဦးထွန်းအောင်ပါ - ၃ အမှုမှာ ပါလီမန် ရွေးကောက်ပွဲအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂ ပုဒ်မခွဲ(၃) တွင်ပါရှိသည့် “အပြီးသတ်အတည်ဖြစ်စေရမည်” ဟု ဆိုသော စကားရပ်သည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးထားသောပုဒ်မ ၁၀၇ ပုဒ်မခွဲ (၁) တွင် သုံးစွဲသော (final and conclusive) စကားရပ်မျိုးဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တရားလွှတ်တော်ချုပ်က အခြေခံ ဥပဒေအရ အပ်နှင်းထားသည့် တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာတွင် အကျုံးဝင်သော ကြီးကြပ်ရေး အာဏာကို သုံးစွဲရာ၌ သာမန်အက်ဥပဒေအရပြဋ္ဌာန်းသော မည်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်ကမျှ ချုပ်ချယ်ပိတ်ပင်ခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် စီရင်ထုံးပြုထားသည့် အမှုဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ တွင် “ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ်အတည် ဖြစ်သည် ” ဟု ပြဋ္ဌာန်း ထားသည့်အပြင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၄ တွင်လည်း “ ခုံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ်အတည် ဖြစ်သည် ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတွက် ယင်း ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။ သာမန်ဥပဒေအရ ပြဋ္ဌာန်းသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်မျိုး မဟုတ်ပေ။ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၉၃ အရ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အာဏာမှာလည်း ယခင် ၁၉၄၇ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ၁၃၃ မှ ၁၅၃ အထိတို့တွင် အပ်နှင်းထားသည့် တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အာဏာနှင့် တူညီခြင်းမရှိပေ။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၉၄ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

၂၉၄။ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ် တစ်ရပ် ထားရှိသည်။ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာတရားရုံးများနှင့် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာ များကို မထိခိုက်စေပဲ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် နိုင်ငံတော်၏ အမြင့်ဆုံးတရားရုံး ဖြစ်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် နိုင်ငံတော်၏ အမြင့်ဆုံးတရားရုံးဖြစ်စေကာမူ ယင်း၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမှာ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာတရားရုံးများနှင့် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးတို့၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်များအပေါ် သက်ရောက်မှု အလျဉ်း မရှိချေ။ သို့ဖြစ်ပေရာ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက တင်ပြသည့် စီရင်ထုံးမှာ ဤတင်သွင်းလွှာအတွက် ကိုးကားရမည့် သာဓကမျိုးမဟုတ်သဖြင့် ထည့်သွင်း စဉ်းစားရန် မလိုပေ။

နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုယ်စား လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့် ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံးက နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ ၁၄ - ၁၂ - ၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင်ချမှတ်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ပုဒ်မခွဲ(စ)၊ တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ နှင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇ နည်းဥပဒေ ၁ တို့ အရ ဤတင်သွင်းလွှာကို တင်ပြလာခြင်းဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ပုဒ်မခွဲ(စ)ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် တင်သွင်းလွှာများ တင်သွင်းခြင်း၊ လက်ခံ ကြားနာခြင်းများဆောင်ရွက်ရာ၌ ဆီလျော်သလို ကျင့်သုံးရန် တရားရုံးကျင့်စဉ်ဖြစ်သည်ဟု ကန့်သတ်ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိကြောင်း၊

တင်သွင်းလွှာ တင်သွင်းခြင်း နှင့် လက်ခံကြားနာခြင်းဆိုသည်မှာ တရားမမှုများတွင် အဆိုပြု လျှောက်ထားလွှာ တင်သွင်းသည်မှစ၍ အမှုအား လက်ခံစစ်ဆေး၊ ဆုံးဖြတ်သည်အထိ အကျိုးဝင်နေသဖြင့် လျှောက်ထားချက်မှာ ဥပဒေနှင့် အညီဖြစ်ကြောင်း တင်ပြထားသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည် -

၂၁။ ခုံရုံးတွင်ကြားနာသည့်အခါ-

(က) x x x x x x x x x x

(ခ) x x x x x x x x x x

x

(င) x x x x x x x x x x

(စ) တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေနှင့် သက်သေခံအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှ စပ်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဆီလျော်သလို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်နိုင် သည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက ခုံရုံးကြားနာသည့် အခါတွင် လိုက်နာ ရမည့် အထက်ဖော်ပြပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို အထောက်အထားပြု၍ တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ နှင့် အမိန့် ၄၇ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ရည်ညွှန်းကာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက် အပေါ် ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှု လျှောက်ထားသည့် သဘောဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ခုံရုံးက တင်သွင်းလွှာကို နှစ်ဖက်ကြားနာနေစဉ် အတောအတွင်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ

ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုဖြစ်စေ၊ သက်သေခံအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုဖြစ်စေ ဆီလျော်သလို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်ရန်သာဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက “ ကြားနာခြင်း” ဟူသော စကားရပ်ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုရာတွင် အမှုအား လျှောက်ထားလွှာတင်သွင်းသည်မှစ၍ လက်ခံစစ်ဆေးဆုံးဖြတ်သည်အထိ အကျိုးဝင်နေသည်ဟု " Academic's LEGAL DICTIONARY " နှင့် " Black's Law Dictionary " တို့တွင် ပါရှိသည့် "Hearing" ဟူသော စကားရပ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ကိုးကား၍ လျှောက်လဲတင်ပြထားသည်။ ယင်းအဘိဓာန်များတွင်ဖော်ပြပါရှိသည့် "Hearing" ဟူသော စကားရပ် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကပင်လျှင် သက်သေခံချက်များ ရယူခြင်းကို ရည်ညွှန်းကြောင်းတွေ့ရသည်။ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက ယင်းအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ပါ "for the purpose of determination and reaching decision " ဟူသော ဖော်ပြချက်ကို လျစ်လျူရှု၍ အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူ တင်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။

Black’s Law Dictionary တွင် " full hearing " ဟူသော စကားရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည် -

" A hearing at which the parties are allowed notice of each other ’s claims and are given ample opportunity to present their positions with evidence and argument . "

တရားစီရင်ရေးကျင့်စဉ်တွင် “ ကြားနာခြင်း” ဟူသော စကားရပ် နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဦးစိန်လှိုင်နှင့် ဦးမောင်မောင်အေးပါ (၂) အမှု^(၂) စီရင်ထုံးပါ အောက်ပါ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကိုလက်ခံကျင့်သုံးလျက်ရှိသည် -

“ ကြားနာခြင်း” ဟူသောစကားရပ်က တရားရုံးရှေ့တွင်ကြားနာရမည့် သူတစ်ဦးရှိကြောင်းကို ရည်ညွှန်းသည်။ သို့ဖြစ်ရာ “ ကြားနာသည် ” ဆိုခြင်းတွင်

---

(၂) ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၁၃၇(၁၄၂)

သက်သေခံချက်များကို ရယူခြင်း၊ လျှောက်လဲချက်များကြားနာခြင်း စသည်တို့ အကျုံးဝင်သည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ “ ကြားနာခြင်း ” ဟူသော စကားရပ်တွင် ဆုံးဖြတ်ခြင်း လည်းပါဝင်သည်ဟူ၍ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်က တင်ပြလျှောက်လဲခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိချေ။ တရားရုံးကျင့်စဉ်တွင် အစဉ်တစိုက် လိုက်နာကျင့်သုံးလျက်ရှိသည့် အထက်စီရင်ထုံးပါ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို လက်ခံစဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပါက “ ကြားနာခြင်း ” တွင် သက်သေခံချက်ရယူခြင်း၊ လျှောက်လဲချက်ကြားနာခြင်း တို့သာပါဝင်ပြီး “ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း ” ပါဝင်ခြင်း မရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ခုံရုံးက တင်သွင်းလွှာကို နှစ်ဖက်ကြားနာနေစဉ် အတောအတွင်း တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုဖြစ်စေ၊ သက်သေခံအက် ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုဖြစ်စေ ဆီလျော်သလို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရန်သာ ဖြစ်သည်။ ခုံရုံးက ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပြီးသည့်နောက်တွင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေနှင့် သက်သေခံ အက်ဥပဒေတို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်ရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိပေ။ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ပုဒ်မခွဲ(စ)ကို ကိုးကား၍ ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန် လျှောက်ထားချက်မှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၄ နှင့် ခုံရုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ တို့ အရ ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ် ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အယူခံတင်သွင်းခြင်း၊ ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှု လျှောက်ထားခြင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့် အလျဉ်းမရှိချေ။ ဥပဒေ

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တင်သွင်းလွှာအမှတ် - ၃

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ ဦးသိန်းစိုး၊
အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာတင်အောင်အေး၊ ဒေါ်ခင်လှမြင့်၊ ဦးထွန်းကြည်၊
ဦးစိုးသိန်း၊ ဦးခင်ထွန်း၊ ဦးဆန်းမြင့်၊ ဦးမြင့်ကြိုင်နှင့် ဒေါ်မိမိရီတို့ရှေ့တွင်

မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ
၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်းတွင်
ဖော်ပြပါရှိသည့် ကဏ္ဍများအတွက် ဥပဒေပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အနက်
အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် လျှောက်ထားသည့်ကိစ္စ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်
ပြည်နယ်လွှတ်တော်များ၏ ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်ကို ဇယား ၁၊ ဇယား ၂ တို့ဖြင့်
ခွဲခြားလျက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားပြီးဖြစ်သဖြင့်
မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ
ဥပဒေပြုစာရင်းအတိုင်း ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့် အပြည့်အဝရရှိပြီး ဖြစ်ပေသည်။
မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်သည် မိမိ၏ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်အာဏာကို ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ
မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်သည် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့ဥပဒေကို ပြည်နယ်
တစ်ဝန်းလုံးအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ ပြည်နယ်တစ်စိတ်တစ်ဒေသ
အတွက်သော်လည်းကောင်း အာဏာသက်ရောက်စေရန် ပြဋ္ဌာန်းခွင့် ရှိကြောင်းမှာ
ထင်ရှားသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ဇယား ၁ ပြည်ထောင်စု
ဥပဒေပြုစာရင်းတွင် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေပြုနိုင်ရန်

သတ်မှတ်ဖော်ပြထားခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် စည်ပင်သာယာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးနှင့် စည်ပင်သာယာရေးဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တို့ဟူ၍ ပြည်ထောင်စု အဆင့်တွင်ဖွဲ့စည်းခန့်အပ်ထားခြင်းမရှိတော့ပေ။ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်များ တွင်သာ စည်ပင်သာယာရေးဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ၁၉၉၃ ခုနှစ် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ရုပ်သိမ်းပါက ပိုမို သင့်မြတ်လျော်ကန်မည်ဖြစ်သည်။ ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်က ၁၉၉၃ ခုနှစ်စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေ ကို ရုပ်သိမ်းခြင်းမရှိစေကာမူ ပြည်နယ်လွှတ်တော်က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ပေးအပ်ထားသည့် ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံး၍ ဇယား ၂ ပါအတိုင်း စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟုမဆိုသာပေ။ ပြည်နယ် လွှတ်တော်ဥပဒေပြု ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံး၍ ပြဋ္ဌာန်းမည့် စည်ပင်သာယာရေး ဥပဒေသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်မှုမဖြစ်စေရန်သာ အဓိက အရေးကြီးပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက တင်သွင်းလာသည့် ပြည်နယ် ဥပဒေပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသော ပြဿနာများကို အောက်ပါအတိုင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုလိုက်သည် -

- (က) တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မရှိစေကာမူ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ကဏ္ဍများအတွက် ဥပဒေပြု ပြဋ္ဌာန်းသော်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိပါက အတည် ဖြစ်ကြောင်း၊
- (ခ) တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းပြုပြီးမှသာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ

ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ကဏ္ဍများအတွက် ဥပဒေပြု ပြဋ္ဌာန်း ဆောင်ရွက်ခွင့်ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ သုံးသပ်ချက်နှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း။

- တင်သွင်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် - ကိုယ်တိုင်
- ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့် - နိုင်ငံတော်ကိုယ်စား
- ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် - ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊
ဦးမြင့်ဝင်း

မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်းတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ကဏ္ဍများအတွက် ဥပဒေပြုခြင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၅ ပုဒ်မခွဲ(ခ)နှင့်အညီ ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော် နာယက မှတစ်ဆင့် ဤတင်သွင်းလွှာကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

တင်သွင်းလွှာတွင် ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေသည် တည်ဆဲဥပဒေ ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေအရ စည်ပင်သာယာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တို့ကို လုပ်ပိုင်ခွင့်များအပ်နှင်းထားကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ အရ ဖော်ပြထားသည့် ပြည်ထောင်စု ဥပဒေပြု စာရင်း ဇယား ၁ တွင် “စည်ပင်သာယာရေး” မပါဝင်ဘဲ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ ဖော်ပြသည့် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်း ဇယား ၂ တွင် “ စည်ပင်သာယာရေး” ဟု ဖော်ပြပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု အဆင့်တွင် စည်ပင်သာယာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဦးစီးဌာနမရှိတော့ခြင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး/ ပြည်နယ်လွှတ်တော်များက ဖော်ပြပါ ဇယား ၂ အရ စည်ပင်

သာယာဥပဒေမပြဋ္ဌာန်းနိုင်သေးခြင်းတို့ကြောင့် စည်ပင်သာယာလုပ်ငန်းများကို ယခင်ရေးဆွဲ ကျင့်သုံးခဲ့သည့် By Laws များကို အခြေခံကာ ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရမည့် အနေအထား ဖြစ်နေကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုဥပဒေပြုစာရင်းတွင် “စည်ပင်သာယာရေး” ပါဝင်ခြင်း မရှိသည့်အတွက် ၁၉၉၃ ခုနှစ် စည်ပင် သာယာရေး အဖွဲ့များဥပဒေကို ပြင်ဆင်ခြင်း၊ အသစ် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းတို့ကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ဆောင်ရွက်မည့် အခြေအနေမရှိကြောင်း၊ ယင်းဥပဒေ ကိုပယ်ဖျက်သည့်ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည့် အခြေအနေသာရှိကြောင်း၊ ပြည်နယ် လွှတ်တော်သည် ဇယား ၂ ပါ ဥပဒေပြုရန် ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၆ တွင် “တည်ဆဲ ဥပဒေများသည် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မပြုသေးမီ ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် မဆန့်ကျင်သမျှ အတည်ဖြစ်သည်”ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ ပြည်နယ်လွှတ်တော်က စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေ အပါအဝင် ဇယား ၂ ပါ ဥပဒေများကို ဥပဒေပြုရာတွင် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက အောက်ပါအချက်များနှင့် စပ်လျဉ်းပြီးအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည် -

- (က) ဥပဒေပြုခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၆ နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိ / မရှိ သို့မဟုတ် မဆန့်ကျင်ဘဲ ဆောင်ရွက် ရမည်၊
- (ခ) တည်ဆဲ ဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲ ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့သည် အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ကွဲလွဲနေခြင်း၊ ရောထွေးနေခြင်းများ ရှိပါက တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့သည် ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မရှိသေးသောကြောင့် အတည်ဖြစ်နေခြင်း ရှိ / မရှိ၊

- (ဂ) တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့သည် အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ကွဲလွဲနေခြင်း၊ ရောထွေးနေခြင်းများ ရှိနေပါက အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၇ အရ ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း ပြုပြီးမှသာ ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ကိုယ်စား ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံးက ပြန်လည် ရှင်းလင်းရာတွင် တင်သွင်းလွှာပါ တင်ပြချက် (က) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်၏ဥပဒေပြုခြင်းကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈၊ ၁၉၀၊ ၁၉၁၊ ၁၉၂၊ ၁၉၅ တို့တွင် လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေများ၊ နည်းဥပဒေ ၁၂၈ မှ ၁၃၈ အထိ၊ ၁၄၈၊ ၁၄၉၊ ၁၅၀ တို့တွင်လည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဥပဒေပြုစာရင်းတွင် စာပိုဒ်(၈) စီမံခန့်ခွဲရေးကဏ္ဍ၊ စာပိုဒ်ခွဲငယ်(က) စည်ပင်သာယာရေးဟု ဖော်ပြထားသဖြင့် မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်အနေဖြင့် စည်ပင်သာယာရေးကိစ္စ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းခွင့်ရှိကြောင်း၊ တင်ပြချက်(ခ)နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၉၃ ခုနှစ် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေသည် နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြား မှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ဥပဒေအမှတ် ၅/၉၃ ဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်ရာ ယင်းဥပဒေကို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းပြုရန်ကိစ္စမှာ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဥပဒေပြုခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးသည့် ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်ကသာလျှင် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၆ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တည်ဆဲဥပဒေများသည် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မပြုသေးမီ ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့်မဆန့်ကျင်သမျှအတည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ ၁၉၉၃ခုနှစ်

စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေအပါအဝင် တည်ဆဲဥပဒေများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် မဆန့်ကျင်သမျှ အတည်ဖြစ်လျက်ရှိကြောင်း ပြန်လည်ရှင်းလင်းတင်ပြသည်။

မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌဦးကျင်ဖေက တင်သွင်းလွှာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကိုယ်တိုင် လျှောက်လဲတင်ပြရာတွင် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေ အပါအဝင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ဥပဒေပြုရန်များကို တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်များမှ ဥပဒေပြုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ (က) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၆ နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း ရှိ/မရှိ၊ သို့မဟုတ် မဆန့်ကျင်ဘဲဆောင်ရွက်ရမည်၊ (ခ) တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် အချို့တို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ကွဲလွဲနေခြင်း၊ ရောထွေးနေခြင်းများရှိပါက တည်ဆဲ ဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့သည် ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မရှိသေးသောကြောင့် အတည်ဖြစ်နေခြင်း ရှိ/မရှိ၊ (ဂ) တည်ဆဲဥပဒေ အချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ကွဲလွဲနေခြင်း၊ ရောထွေးနေခြင်းများ ရှိပါက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၆ အရ ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း ပြုပြီးမှသာ ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်တို့ကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် ဖြစ်ကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်များအနေဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါအတိုင်း “စည်ပင်သာယာရေး” ဥပဒေပြဋ္ဌာန်း ဆောင်ရွက်ရမည် သို့မဟုတ် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၆၊ ၄၄၇ တို့အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းကို စောင့်ဆိုင်းရမည် ဆိုသည်ကို ရှင်းလင်း အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရမည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဥပဒေပြုစာရင်း “ ဘဏ္ဍာရေးနှင့် စီမံကိန်း ကဏ္ဍ ” အပိုဒ်ခွဲ(ဂ) “မြေယာခွန်”၊ အပိုဒ်ခွဲ(ဃ) “ယစ်မျိုးခွန် (မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်

စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေတတ်သည့်ဆေးဝါးများမပါ)” ဟု ဖော်ပြပါရှိကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၄ ဇယား ၅ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်များက ကောက်ခံရမည့် အခွန်အခများတွင် (၁) “မြေယာခွန်”၊ (၂) “ယစ်မျိုးခွန်” ဟု ပါရှိကြောင်း၊ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်က “မြေယာခွန်”(မြေယာစီမံခန့်ခွဲမှုမပါ)၊ “ယစ်မျိုးခွန်”များကို ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းပြီး ကောက်ခံရမည့် သဘောဖြစ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆ ဇယား ၁ ပြည်ထောင်စု ဥပဒေပြုစာရင်း အပိုဒ် ၅၊ “စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေးကဏ္ဍ” အပိုဒ်ခွဲ(က) “မြေယာစီမံခန့်ခွဲမှု”၊ အပိုဒ် ၁၀၊ “စီမံ ခန့်ခွဲရေးကဏ္ဍ” အပိုဒ်ခွဲ(ခ) “ရွာမြေ၊မြို့မြေ စီမံခန့်ခွဲရေး”ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား ပါကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မြေယာစီမံခန့်ခွဲမှု၊ ရွာမြေ၊ မြို့မြေစီမံခန့်ခွဲမှု တို့သည် ပြည်ထောင်စုအဆင့်က ကိုင်တွယ်ကျင့်သုံးသော လုပ်ပိုင်ခွင့်ဖြစ်ပြီး မြေခွန် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်၊ အခွန်ကောက်ခံခွင့်တို့သည် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်က ကိုင်တွယ်ကျင့်သုံးသော လုပ်ပိုင်ခွင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ “ယစ်မျိုးလုပ်ငန်း”နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာနက ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော တည်ဆဲယစ်မျိုးဥပဒေများတွင် အခွန်အခများကို သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ယစ်မျိုး စီမံခန့်ခွဲမှုကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၉၆ ဇယား ၁ တွင်လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တွင်လည်းကောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို မတွေ့ရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ အရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်များက ဥပဒေပြုရန် သတ်မှတ်ပေးထားသော မြေယာခွန်၊ ယစ်မျိုးခွန် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရေးမှာ တည်ဆဲမြေယာစီမံခန့်ခွဲမှု၊ ယစ်မျိုးစီမံခန့်ခွဲမှု ဥပဒေများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ရောထွေး၊ ကွဲလွဲ၊ ဆန့်ကျင်မှုများ ရှိနိုင်သည့် အခြေအနေကို တွေ့ရကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ၁၈၈ဇယား၂အပိုဒ်(၃) “စိုက်ပျိုးရေး နှင့် မွေးမြူရေးကဏ္ဍ” အပိုဒ်ခွဲ(ဃ)တွင် “စိုက်ပျိုးစရိတ်ချေးငွေနှင့် စုငွေများ” ဟု ဖော်ပြထားသော်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ ဇယား ၁ ပါ

သက်ဆိုင်ရာ ကဏ္ဍများ၌ စိုက်ပျိုးစရိတ်ချေးငွေများနှင့် စုငွေများကိစ္စပါဝင်ခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်တို့က စိုက်ပျိုးစရိတ်ချေးငွေနှင့် စုငွေများဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရာတွင် တည်ဆဲဖြစ်သော “ မြန်မာ့စိုက်ပျိုးရေးနှင့် ကျေးလက်ဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်ဥပဒေ ” အရ စိုက်ပျိုးစရိတ်ချေးငွေများ ထုတ်ချေးခြင်း၊ စုဆောင်းခြင်းတို့နှင့် သီးခြား ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိကို ကွဲပြားစွာ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုပေးရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါအတိုင်း တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်က စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသည့် အလတ်စားနှင့် အသေးစား လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးရေးဥပဒေ ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းနိုင်ရန်အလို့ငှာ ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှ လျှပ်စစ်ဥပဒေအသစ် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ၁၉၈၄ ခုနှစ် လျှပ်စစ်ဥပဒေကို အကြီးစား၊ အလတ်စား၊ အသေးစား ခွဲခြားသည့် ပြင်ဆင်ချက်ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်ပြီးမှသာလျှင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်က ဥပဒေပြုခွင့်ကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဆိုခြင်းကို ကွဲပြားစွာ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုပေးရန်လိုအပ်ကြောင်း၊ ထို့အတူ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဥပဒေပြုစာရင်းပါအတိုင်း ၁၉၉၂ ခုနှစ် ဆားလုပ်ငန်းဥပဒေကို ပယ်ဖျက်ရန် လိုအပ်မှု ရှိ မရှိ ပြည်ထောင်စုအဆင့်နှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက် သွားရမည် စသဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရမည့် အခြေအနေရှိကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဥပဒေပြုစာရင်း အပိုဒ် ၇၊ “ လူမှုရေးကဏ္ဍ ” အပိုဒ်ခွဲ(ဃ)တွင် “ ကုန်တင် ကုန်ချလုပ်ငန်း ” ဟုဖော်ပြပါရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု ဥပဒေပြုစာရင်းတွင် ကုန်တင်ကုန်ချ လုပ်ငန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေပြုခွင့် ဖော်ပြထားခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ကုန်တင်ကုန်ချ အလုပ်သမားများ နှင့်ပတ်သက်ပြီး လက်ရှိ ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ဥပဒေစည်းမျဉ်း၊ အမိန့်များကို ဇယား ၂ ပါ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဥပဒေပြုစာရင်းနှင့်လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်စေရေးအတွက် ပယ်ဖျက်ရန် လိုအပ်မှု ရှိ မရှိ ပြည်ထောင်စုအဆင့်နှင့်

ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက် သွားရမည်စသည်ဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရမည့်အခြေ
 အနေရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းများ အနေဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံ
 အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ လုပ်ငန်းကိစ္စရပ်များကို တည်ဆဲဥပဒေများဖြင့်
 ဆောင်ရွက်နေခြင်းမှ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်များသို့ လွှဲပြောင်း
 ခွဲဝေဆောင်ရွက်ရေးအတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ အဓိပ္ပါယ်
 ဖွင့်ဆိုပေးမည် ဆိုပါက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်များ၏ ဥပဒေပြုရေး
 လုပ်ငန်း သက်ဝင်လှုပ်ရှား လာနိုင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ သို့ပါ၍ တိုင်းဒေသကြီး
 သို့မဟုတ် ပြည်နယ်များ အနေဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား
 ၂ ပါ စည်ပင်သာယာရေးလုပ်ငန်းများ အပါအဝင် ဥပဒေများ ရေးဆွဲဆောင်ရွက်ရာ၌
 မှားယွင်းတိမ်းစောင်းမှု မရှိစေရေး အတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၆၊
 ၄၄၇ တို့နှင့်ဆက်စပ်ပြီး အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲ
 တင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
 ဦးမြင့်ဝင်းက လျှောက်လဲတင်ပြရာတွင် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်
 လွှတ်တော်၏ ဥပဒေပြုခြင်းကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈၊ ၁၉၀၊ ၁၉၁၊
 ၁၉၂၊ ၁၉၅ တို့တွင်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်
 ဆိုင်ရာနည်းဥပဒေများ၊ နည်းဥပဒေ ၁၂၈ မှ ၁၃၈ အထိ၊ ၁၄၈၊ ၁၄၉၊ ၁၅၀
 တို့တွင်လည်းကောင်းပြဋ္ဌာန်းထားပါကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈
 ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဥပဒေပြုစာရင်းတွင် စာပိုဒ် ၈။
 စီမံခန့်ခွဲရေးကဏ္ဍ၊ စာပိုဒ်ခွဲငယ်(က) စည်ပင်သာယာရေးဟု ဖော်ပြထားသဖြင့်
 မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်အနေဖြင့် စည်ပင်သာယာရေးကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေ
 ပြဋ္ဌာန်းခွင့် ရှိပါကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်များက ဥပဒေပြုရန်
 သတ်မှတ်ထားသော မြေယာခွန်၊ ယစ်မျိုးခွန် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရေးမှာ ပြည်ထောင်စု
 အဆင့်မှ ယခင်သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားသော တည်ဆဲမြေယာစီမံခန့်ခွဲမှု၊ ယစ်မျိုး

စီမံခန့်ခွဲမှု ဥပဒေများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ရောထွေးကွဲလွဲ ဆန့်ကျင်မှုများ ရှိနိုင်သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ စာပိုဒ် ၃။ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေးကဏ္ဍ၊ စာပိုဒ်ခွဲ(ဃ) စိုက်ပျိုးရေး ချေးငွေနှင့် စုငွေများဟု ဖော်ပြထားသော်လည်း မြန်မာ့ လယ်ယာဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်ဥပဒေအရ စိုက်ပျိုးစရိတ်ချေးငွေများ ထုတ်ချေးခြင်း၊ စုဆောင်းခြင်း ရှိသည့်အတွက် သီးခြား ဆောင်ရွက်နိုင်သည် ဆိုခြင်းကို ကွဲပြားစွာ ရှင်းလင်းပေးစေလိုသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ၁၉၈၄ ခုနှစ် လျှပ်စစ်ဥပဒေတွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ဖြန့်ဖြူးရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အကြီးစား၊ အလတ်စား၊ အသေးစားဟူ၍ ခွဲခြားဖော်ပြထားခြင်း မရှိသဖြင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်က စီမံခန့်ခွဲခွင့် ရှိသည့် အလတ်စား နှင့် အသေးစား လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးရေး အတွက် ဥပဒေပြုရာတွင် တည်ဆဲဥပဒေ နှင့် ရောထွေး ဆန့်ကျင်နိုင်သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ၁၉၉၂ ခုနှစ် ဆားလုပ်ငန်း ဥပဒေမှာ တည်ဆဲဥပဒေဖြစ်သောကြောင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်များ က ကောက်ခံရမည့် အခွန်အခများ စာပိုဒ် ၁၅ ပါ ဆားခွန်အတွက် ဥပဒေပြုရာတွင် တည်ဆဲဆားလုပ်ငန်းဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်နိုင်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထို့အတူ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဥပဒေပြုစာရင်း စာပိုဒ် ၇။ လူမှုရေးကဏ္ဍ၊ စာပိုဒ်ခွဲ(ဃ)၊ ကုန်တင်ကုန်ချလုပ်ငန်းဟု ပါရှိသဖြင့် တည်ဆဲဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်း ဥပဒေ အမိန့်များနှင့် ရောထွေးဆန့်ကျင် နိုင်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရကြောင်း၊ ရောထွေး နေသည်ဆိုသော ဥပဒေများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၆ အရ တည်ဆဲဥပဒေများသည် ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်က ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မပြုသေးမီ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်မဆန့်ကျင်သမျှ အတည်ဖြစ်နေပါကြောင်း၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေကို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းပြုရန်ကိစ္စမှာ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကသာ ဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိပါကြောင်း၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေ

အပါအဝင် တည်ဆဲဥပဒေများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် မဆန့်ကျင်သမျှ အတည်ဖြစ်လျက်ရှိပါကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်များ အနေဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် အရ ဇယား ၂ ပါ ကိစ္စများအား ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို မဆန့်ကျင်စေဘဲသာလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ စည်ပင်သာယာရေး ကိစ္စများကို ဥပဒေပြုခြင်းအပေါ် ဆောင်ရွက်ရမည့်အစီအစဉ်ကို ပြည်ထောင်စု အစိုးရအဖွဲ့ရုံး၏ ၈-၆-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါစာအမှတ်၊ ၃၅၂/၃၄၉ အထွေထွေ ၃-၄၄ / အဖရ(၂၀၁၂) နှင့် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ရုံး၏ ၂၉-၆-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၄၀၉ / ၃၄၀ - အထွေထွေ ၃-၄၄ / အဖရ(၂၀၁၂) တို့အရ ညွှန်ကြားခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ယင်းအစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်များက ဥပဒေပြုရန် ကိစ္စများကို ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် မဆန့်ကျင်စေဘဲ ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်ဟု အနက် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် ဖြစ်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက တင်သွင်းသည့် တင်သွင်းလွှာကို စိစစ်ကြည့်ရာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ ဇယား ၁ ပြည်ထောင်စု ဥပဒေပြု စာရင်းတွင် စည်ပင်သာယာရေးမပါဘဲ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်းတွင် စည်ပင် သာယာရေးဟု ပြဋ္ဌာန်းပါရှိသည်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များ ဥပဒေသည်လည်း တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်အဖြစ် တည်ရှိနေသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၆ တွင် တည်ဆဲဥပဒေများသည် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မပြုသေးမီ ဤဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့် မဆန့်ကျင်သမျှအတည်ဖြစ်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်အနေဖြင့် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေ

အပါအဝင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ဥပဒေပြုရန်များကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးက အောက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ရှင်းလင်း အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်ပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည် -

- (က) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၆ နှင့်ဆန့်ကျင်ခြင်း ရှိ မရှိ သို့မဟုတ် မဆန့်ကျင်ဘဲ ဆောင်ရွက်ရမည်၊
- (ခ) တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့သည် အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ကွဲလွဲနေခြင်း၊ ရောထွေးနေခြင်းများ ရှိပါက တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့သည် ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မရှိသေးသောကြောင့် အတည်ဖြစ်နေခြင်း ရှိ မရှိ၊
- (ဂ) တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့ တို့သည် အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ကွဲလွဲနေခြင်း၊ ရောထွေးနေခြင်းများရှိနေပါက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၆ အရ ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း ပြုပြီးမှသာ ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်။

မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်၏ တင်ပြချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်နှင့် သက်ဆိုင်သော အောက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဦးစွာဖော်ပြလိုပေသည် -

ပုဒ်မ ၉၆။ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဇယား ၁ တွင်ဖော်ပြ ထားသော ပြည်ထောင်စု ဥပဒေပြုစာရင်းပါ ကိစ္စရပ် များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်ထောင်စု တစ်ဝန်းလုံး အတွက် သော်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စု၏တစ်စိတ်တစ်ဒေသ

အတွက်သော်လည်းကောင်း အာဏာသက်ရောက်စေရန်
ဥပဒေပြုခွင့် ရှိသည်။

ပုဒ်မ ၁၈၈။ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်သည်
ဇယား ၂ တွင် ဖော်ပြထားသော တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ်
ပြည်နယ် ဥပဒေပြုစာရင်းပါ ကိစ္စရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍
တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တစ်ဝန်းလုံးအတွက်
သော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်
တစ်စိတ်တစ်ဒေသအတွက် သော်လည်းကောင်း
အာဏာသက်ရောက်စေရန် ဥပဒေပြုခွင့်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ
ပုဒ်မ ၉၆ အရ ဇယား ၁ ပြည်ထောင်စုဥပဒေပြုစာရင်းတွင် ဖော်ပြထားသည့်
ကဏ္ဍများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့် ရှိသည်။ ထို့အတူ တိုင်းဒေသကြီး
သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား
၂ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်းပါ ကဏ္ဍများနှင့် စပ်လျဉ်း၍
ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ်
ပြည်နယ်လွှတ်တော်များ၏ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်ကို ဇယား ၁၊ ဇယား ၂ တို့ဖြင့်
ခွဲခြားလျက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားပြီးဖြစ်သဖြင့် မွန်ပြည်နယ်
လွှတ်တော်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ဥပဒေပြု
စာရင်းအတိုင်း ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့် အပြည့်အဝရရှိပြီး ဖြစ်ပေသည်။ မွန်ပြည်နယ်
လွှတ်တော်သည် မိမိ၏ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်အာဏာကို ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ
ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်သည်
စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့ဥပဒေကို ပြည်နယ်တစ်ဝန်းလုံးအတွက် သော်လည်းကောင်း၊

ပြည်နယ်တစ်စိတ်တစ်ဒေသအတွက်သော်လည်းကောင်း အာဏာသက်ရောက်
စေရန် ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ရှိကြောင်းမှာ ထင်ရှားသည်။

သို့ရာတွင် ၁၉၉၃ ခုနှစ် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေသည်
တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ် အဖြစ် တည်ရှိနေပေရာ ဤအခြေအနေတွင် မွန်ပြည်နယ်
လွှတ်တော်က စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှု ရှိ မရှိ ဆက်လက်စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၆ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထား
သည် -

ပုဒ်မ ၄၄၆။ တည်ဆဲဥပဒေများသည် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က
ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မပြုသေးမီ ဤဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေနှင့်မဆန့်ကျင်သမျှ အတည် ဖြစ်သည်။

နှစ်ဘက်တင်ပြချက်များအရ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ၁၉၉၃ ခုနှစ်
စည်ပင်သာယာရေး အဖွဲ့များဥပဒေကို ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ပယ်ဖျက်ခြင်း မပြုရ
သေးပေ။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၉၆ ဇယား ၁ ပြည်ထောင်စုဥပဒေပြုစာရင်းတွင်
စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥပဒေပြုနိုင်ရန် သတ်မှတ်ဖော်ပြ
ထားခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် စည်ပင်သာယာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးနှင့် စည်ပင်
သာယာရေးဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တို့ဟူ၍ ပြည်ထောင်စုအဆင့်တွင်
ဖွဲ့စည်းခန့်အပ်ထားခြင်းမရှိတော့ပေ။ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်များတွင်သာ
စည်ပင်သာယာရေးဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။
သို့ဖြစ်ရာ ၁၉၉၃ ခုနှစ် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေကို ပြည်ထောင်စု
လွှတ်တော်က ရုပ်သိမ်းပါက ပိုမို သင့်မြတ်လျော်ကန်မည်ဖြစ်သည်။ ပြည်ထောင်စု
လွှတ်တော်က ၁၉၉၃ ခုနှစ် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေကို ရုပ်သိမ်းခြင်း
မရှိစေကာမူ ပြည်နယ်လွှတ်တော်က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈

ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ပေးအပ်ထားသည့် ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံး၍
ဇယား ၂ ပါအတိုင်း စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းလျှင် ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်း မရှိဟုမဆိုသာပေ။ ပြည်နယ်လွှတ်တော်
ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံး၍ ပြဋ္ဌာန်းမည့် စည်ပင်သာယာရေးဥပဒေသည်
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်မှုမဖြစ်စေရန်သာ အဓိကအရေးကြီး
ပေသည်။

မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကစည်ပင်သာယာရေးနှင့် စပ်လျဉ်းသော
ဥပဒေပြုခွင့်ကိုတင်ပြသည့်နည်းတူအောက်ဖော်ပြပါကိစ္စရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍
တည်ဆဲဥပဒေများနှင့် ကွဲလွဲခြင်း၊ ရောထွေးနေခြင်းကိုလည်း ရှင်းလင်း အဓိပ္ပာယ်
ဖွင့်ဆိုပေးရန် တင်ပြထားသည် -

- (က) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး
သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဥပဒေပြုစာရင်းပါ စိုက်ပျိုးစရိတ်ချေးငွေနှင့်
စုငွေများအတွက် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် မြန်မာ့လယ်ယာဖွံ့ဖြိုး
ရေးဘဏ်ဥပဒေပါ စိုက်ပျိုးစရိတ် ချေးငွေထုတ်ချေးခြင်း
စုဆောင်းခြင်းစသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့ကို သီးခြားစီဆောင်ရွက်နိုင်ရန်
တင်ပြချက်၊
- (ခ) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး
သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်းပါ စွမ်းအင်၊ လျှပ်စစ်၊
သတ္တုနှင့် သစ်တောကဏ္ဍတွင် ဖော်ပြထားသည့် အလတ်စားနှင့်
အသေးစား လျှပ်စစ်ဓါတ်အား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးရေးအတွက်
ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရာတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှ ကျင့်သုံး
ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသော ၁၉၈၄ ခုနှစ် လျှပ်စစ်ဥပဒေပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ရောထွေးဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိစေရန် သီးခြား
ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ရေး တင်ပြချက်၊

- (ဂ) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ် ဥပဒေပြုစာရင်းပါ လူမှုရေးကဏ္ဍတွင် ဖော်ပြထားသည့် ကုန်တင်ကုန်ချလုပ်ငန်းဆိုင်ရာဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်း ရာ၌ တည်ဆဲဥပဒေများနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်စေရေး အတွက် ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှ ပယ်ဖျက်ရန် ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက် ရမည့် အခြေအနေ ရှိကြောင်း တင်ပြချက်၊
- (ဃ) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၅၄ ဇယား ၅ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်များက ကောက်ခံရမည့်အခွန်အခများတွင် ဖော်ပြထားသော မြေယာခွန်၊ ယစ်မျိုးခွန်၊ ဆားခွန်တို့နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရာတွင် တည်ဆဲမြေယာ စီမံခန့်ခွဲမှု၊ ယစ်မျိုးစီမံခန့်ခွဲမှု ဥပဒေများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် လည်းကောင်း၊ တည်ဆဲ ဆားလုပ်ငန်းဥပဒေနှင့်လည်းကောင်း ရောထွေးကွဲလွဲ ဆန့်ကျင်မှုများ ရှိနိုင်ကြောင်း တင်ပြချက်။

သို့ဖြစ်ရာ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်တို့က ဇယား ၂ ပါ ကဏ္ဍများ အတွက် ဥပဒေပြုရာတွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှ ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် တည်ဆဲဥပဒေများနှင့် ကွဲလွဲခြင်း၊ ရောထွေးခြင်း၊ ဆန့်ကျင်မှုများ ရှိနိုင်ခြင်း စသည့် အခြေအနေများ ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်တို့က ဥပဒေပြုပြဋ္ဌာန်းရာတွင် လျင်မြန်ချောမွေ့စေရေးအတွက် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က တည်ဆဲဥပဒေများကို စိစစ်ပြီး ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲနေသည့် ဥပဒေများကို ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ပယ်ဖျက်ခြင်းတို့ကို ဦးစားပေး ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် စည်ပင်သာယာရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် ဥပဒေပြုခြင်း ကိစ္စရပ်တို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ သုံးသပ်ချက်ကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ရုံးက တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့

(အားလုံး)နှင့် နေပြည်တော်ကောင်စီတို့သို့ လိပ်မူ၍ပေးပို့ထားသော ၈-၆-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၃၅၂/၃၄၉-အထွေထွေ ၃-၄၄ / အဖရ(၂၀၁၂) နှင့် ၂၉-၆-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၄၀၉ / ၃၄၀-အထွေထွေ ၃-၄၄ / အဖရ (၂၀၁၂)ကို သိရှိအလေးထားရန်လိုသည်။

နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏သုံးသပ်ချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည် -

(က) တိုင်းဒေသကြီး / ပြည်နယ်နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ တို့က မိမိတို့၏ဥပဒေပြုခွင့်အရ စည်ပင်သာယာရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေအား အမြန်ရေးဆွဲ ပြဋ္ဌာန်းစေပြီးမှ “စည်ပင်သာယာရေး အဖွဲ့များဥပဒေ”(နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့၏ ဥပဒေ အမှတ် ၅/၉၃)ကို ရုပ်သိမ်းရန်၊

(ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့် ရဒေသတို့သည် ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းရန် ပြီးပြည့်စုံသည့် အခြေအနေ ရောက်ရှိချိန်တွင် “စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့များဥပဒေ”(နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့၏ဥပဒေအမှတ် ၅/၉၃) ကို ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏အတည်ပြုချက်ဖြင့် ရုပ်သိမ်းနိုင်ရေး ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်သွားရန်၊

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် မွန်ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက တင်သွင်းလာသည့် ပြည်နယ်ဥပဒေပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသော ပြဿနာများကို အောက်ပါအတိုင်း အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုလိုက်သည် -

(က) တည်ဆဲဥပဒေအချို့၊ တည်ဆဲဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အချို့တို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း မရှိစေကာမူ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၈ ဇယား ၂ ပါ ကဏ္ဍများအတွက် ဥပဒေပြု ပြဋ္ဌာန်းသော်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိပါက အတည် ဖြစ်ကြောင်း၊

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး

ဥပဒေ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့အထိပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်
ဥပဒေအမှတ် ၄ အရ ပြင်ဆင်ထားသည့်အတိုင်း ထုတ်ဝေသည်

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	နိဒါန်း	၆၃
၂။	အခန်း(၁)၊ အမည်၊ စတင်အာဏာတည်ခြင်းနှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်	၆၄
၃။	အခန်း(၂)၊ ခုံရုံးဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း	၆၅
	- ခုံရုံးဖွဲ့စည်းခြင်း	၆၅
	- ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း	၆၇
၄။	အခန်း(၃)၊ ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များ	၆၉
၅။	အခန်း(၄)၊ ခုံရုံး၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် သဘောထားရယူရန်တင်သွင်းခြင်း	၇၁
၆။	အခန်း(၅)၊ စိစစ်ခြင်း၊ ကြားနာခြင်းနှင့် အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း	၇၃
	- စိစစ်ခြင်း	၇၃
	- ကြားနာခြင်း	၇၄
	- အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း	၇၅
၇။	အခန်း(၆)၊ ခုံရုံးဆုံးဖြတ်ချက်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု	၇၆
၈။	အခန်း(၇)၊ စွပ်စွဲပြစ်တင်ခြင်း၊ ရာထူးသက်တမ်း၊ ရာထူးမှနှုတ်ထွက်ခြင်း၊ တာဝန်မှရပ်စဲခြင်းနှင့် လစ်လပ်ရာထူးနေရာတွင် ဖြည့်စွက်ခန့်ထားခြင်း	၇၆
၉။	အခန်း(၈)၊ အထွေထွေ	၇၇

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
 နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ
 နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဥပဒေ
 (နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီဥပဒေ
 အမှတ် ၂၁ / ၂၀၁၀)

၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်
 (၂၀၁၀ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်)

နိဒါန်း

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ၄၄၃ တွင်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အကောင်အထည်ဖော်ရေး အတွက်ကြိုတင်ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်သည့်လုပ်ငန်းရပ်များကို နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ဆောင်ရွက်ပေးရန်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် အလျောက် နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပြုရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများကိုချောမွေ့စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်လည်းကောင်း၊ လွှတ်တော်အသီးသီး ပေါ်ပေါက်လာသည့်အခါတွင်ဆောင်ရွက်ရန်ရှိသော လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်လည်းကောင်း၊ ကြိုတင်ဆောင်ရွက် ရမည့်လုပ်ငန်းရပ်များကို ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် လည်းကောင်းသက်ဆိုင်ရာဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းရန် လိုအပ်လာပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ သည် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးဖွဲ့စည်းနိုင်ရန် နှင့် ခုံရုံး၏ တာဝန်နှင့် လုပ်ပိုင်

ခွင့်များကိုလည်းကောင်း၊ ခုံရုံးနှင့်ဆက်သွယ်ရမည့် နည်းလမ်းများကိုလည်းကောင်း သတ်မှတ်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၃ နှင့်အညီ ဤဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

အခန်း (၁)

အမည်၊ စတင်အာဏာတည်ခြင်းနှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်

- ၁။ (က) ဤဥပဒေကို နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ဥပဒေ ဟုခေါ်တွင်စေရမည်။
  - (ခ) ဤဥပဒေသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အာဏာတည်သည့် နေ့မှ စတင်၍အာဏာတည်စေရမည်။
- ၂။ ဤဥပဒေတွင်ပါရှိသော အောက်ပါစကားရပ်များသည် ဖော်ပြပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေရမည် -
  - (က) **ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ** ဆိုသည်မှာပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ဆိုသည်။
  - (ခ) **လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်** ဆိုသည်မှာပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် တို့ကိုဆိုသည်။
  - (ဂ) **ခုံရုံး** ဆိုသည်မှာဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး ကိုဆိုသည်။
  - (ဃ) **ဥက္ကဋ္ဌ** ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌကို ဆိုသည်။
  - (င) **အဖွဲ့ဝင်** ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်ကို ဆိုသည်။

(စ) တရားရုံး ဆိုသည်မှာပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်များ၊ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းတရားရုံး၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ တရားရုံးများ၊ ခရိုင်တရားရုံးများ၊ မြို့နယ်တရားရုံးများနှင့် ဥပဒေအရ တည်ထောင်သော အခြားတရားရုံးများကို ဆိုသည်။

(ဆ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စု ဆိုသည်မှာ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့် ရတိုင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသကို ဆိုသည်။

အခန်း (၂)

ခုံရုံးဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း

ခုံရုံးဖွဲ့စည်းခြင်း

၃။ ခုံရုံးကို ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အဖွဲ့ဝင်ကိုးဦးဖြင့် ဖွဲ့စည်းရမည်။

၄။ (က) နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အမျိုးသား လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ တို့သည်လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ ထဲမှဖြစ်စေ၊ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်မဟုတ်သူများထဲမှ ဖြစ်စေ အောက်ဖော်ပြပါအရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံသူများအနက်မှ အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးစီကို ရွေးချယ်ရမည် -

- (၁) အသက် ၅၀ နှစ်ပြည့်ပြီးသူ၊
- (၂) အသက်ကန့်သတ်ချက်မှအပ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀ တွင် ဖော်ပြထားသည့်ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များအတွက် သတ်မှတ်ထားသော အရည် အချင်းများနှင့်ပြည့်စုံသူ၊
- (၃) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ တွင် ဖော်ပြထားသည့် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် ရွေးကောက်

တင်မြောက်ခံပိုင်ခွင့်မရှိစေသော ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်လည်း
ငြိစွန်းခြင်းမရှိသူ၊

- (၄) (ကက) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရား
လွှတ်တော်တရားသူကြီးအဖြစ် အနည်းဆုံး ငါးနှစ်
ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ

သို့မဟုတ်

- (ခ ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့်
ထက်မနိမ့်သော တရားရေးအရာရှိ သို့မဟုတ်
ဥပဒေအရာရှိ ရာထူးတွင်အနည်းဆုံး၁၀နှစ်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ

သို့မဟုတ်

- (ဂ ဂ) တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေအဖြစ် အနည်းဆုံး
၂၀နှစ်အမှုလိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ။

- (၅) နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ စီးပွားရေးနှင့်လုံခြုံရေးအမြင်
ရှိသူ၊

- (၆) နိုင်ငံတော်နှင့် နိုင်ငံသားများအပေါ်သစ္စာရှိသူ။

- (ခ) နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်သောသူများတွင် ပုဒ်မခွဲ(က)၊
ပုဒ်မခွဲငယ်(၄) ပါ သတ်မှတ်ချက်များနှင့် မကိုက်ညီသော်လည်း
ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသောဥပဒေပညာရှင်
အဖြစ်ယူဆသူကိုရွေးချယ်နိုင်သည်။

- (ဂ) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၃၊ ပုဒ်မခွဲ (င) အရ အဖွဲ့ဝင်များ
သည် နိုင်ငံရေးပါတီဝင်မဟုတ်သူ၊ ပုဒ်မခွဲ(စ)အရ အဖွဲ့ဝင်
များသည်လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် မဟုတ်သူဖြစ်ရမည်ဟု

ပြဋ္ဌာန်းထားသည်နှင့်အညီ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းခံရသူသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၀အရ နိုင်ငံရေးပါတီဝင် တစ်ဦး ဖြစ်လျှင် ပါတီလုပ်ငန်းများတွင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုရန်နှင့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးဖြစ်လျှင် လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်မှ နုတ်ထွက်ပြီးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။ ထို့ပြင်နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင်ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ အငြိမ်းစားယူပြီး ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။

၅။ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့သည် ပုဒ်မ၄ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ မိမိတို့ရွေးချယ်ထားသည့် အဖွဲ့ဝင်များ၏ အမည်စာရင်းကို နိုင်ငံတော်သမ္မတထံပေးပို့ရမည်။

ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း

၆။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် မိမိရွေးချယ်ထားသည့် အဖွဲ့ဝင် ၃ ဦး၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက ရွေးချယ်ထားသည့် အဖွဲ့ဝင် ၃ ဦးနှင့် အမျိုးသား လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက ရွေးချယ်ထားသည့် အဖွဲ့ဝင် ၃ ဦး၊ စုစုပေါင်း ရွေးချယ် ထားသည့် အဖွဲ့ဝင် ၉ ဦး၏ အမည်စာရင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းတို့အနက် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ရန် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသား လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ တို့နှင့်ညှိနှိုင်း၍ ရွေးချယ်သည့် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏ အမည်ကို လည်းကောင်း ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ တင်သွင်းပြီး သဘောတူညီချက် ရယူရမည်။

၇။ ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်၏ အရည်အချင်းနှင့်မပြည့်စုံကြောင်း အထင်အရှား မပြနိုင်ပါကပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက စုစည်း အမည်စာရင်း တင်သွင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား ခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ခန့်အပ်တာဝန်ပေးရန် ငြင်းပယ်ခွင့်မရှိစေရ။

၈။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ပုဒ်မ ၆ အရ အမည်စာရင်း တင်သွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ပုဒ်မ ၄ ပါ အရည်အချင်းနှင့် မပြည့်စုံကြောင်း အထင်အရှားပြု၍ ငြင်းပယ်ခဲ့လျှင် ယင်းပုဂ္ဂိုလ်အစား အမည် စာရင်းသစ်ကိုပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သို့ ထပ်မံတင်သွင်းခွင့်ရှိသည်။

၉။ ပုဒ်မ ၈ အရ အမည်စာရင်းသစ် ထပ်မံတင်သွင်းသည့်အခါပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် မရရှိသည့် အဖွဲ့ဝင်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ရွေးချယ်ထားသည့်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လျှင် နိုင်ငံတော်သမ္မတက လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက ရွေးချယ်ထားသည့် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လျှင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကလည်းကောင်း၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက ရွေးချယ်ထားသည့် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လျှင် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ ကလည်းကောင်း ပုဒ်မ ၄ ၊ ၅ နှင့် ၆ တို့ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ အမည်စာရင်းသစ်ကို ထပ်မံ တင်သွင်းခွင့်ရှိသည်။

၁၀။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက် ရရှိပြီးသည့်ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အဖွဲ့ဝင်များအား ခုံရုံးဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ခန့်အပ် တာဝန်ပေးရမည်။

၁၁။ ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးသည် နိုင်ငံရေးပါတီ တစ်ခုခု၏ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ တစ်သီးပုဂ္ဂလရွေးချယ်ခံခဲ့သူဖြစ်လျှင် သော်လည်းကောင်း၊ သီးခြားခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည့် နိုင်ငံသားတစ်ဦး ဖြစ်လျှင်သော်လည်းကောင်း အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်သည် နောင်လာမည့် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲတစ်ရပ်ရပ်တွင် ပါဝင်ရွေးချယ်ခံမည့်သူဖြစ်ပါက နိုင်ငံသား တစ်ဦးအား ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၈၊ ပုဒ်မခွဲ(က) အရပေးအပ်ထားသော ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံပိုင်ခွင့်မဆုံးရှုံးစေရန် အလို့ငှာရွေးကောက်ပွဲ

ကျင်းပရန်ပြည်ထောင်စု ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်က ကြေညာသည့်နေ့မှစ၍ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၀ နှင့် ၁၂၁ တို့ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်ကိုက်ညီလျှင် ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ ပါတီစည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများကိုလည်းကောင်း၊ နယ်မြေ စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများကိုလည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်။

အခန်း (၃)

ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များ

- ၁၂။ ခုံရုံး၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည် -
  - (က) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခြင်း၊
  - (ခ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၊ တိုင်းဒေသကြီးလွှတ်တော်၊ ပြည်နယ်လွှတ်တော် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့နှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီးအဖွဲ့တို့က ပြဋ္ဌာန်းသည့် ဥပဒေများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိမရှိ စိစစ်ခြင်း၊
  - (ဂ) ပြည်ထောင်စု၊ တိုင်းဒေသကြီးများ၊ ပြည်နယ်များနှင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုများ၏ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များ၏ ဆောင်ရွက်ချက်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ခြင်း၊
  - (ဃ) ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီး အကြားသော်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုနှင့် ပြည်နယ်အကြားသော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်အကြားသော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး အချင်းချင်းသော်လည်းကောင်း၊ ပြည်နယ်အချင်းချင်းသော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်နှင့်

ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုအကြားသော်လည်းကောင်း၊
ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရစီရင်စုအချင်းချင်းသော်လည်းကောင်း
ဖြစ်ပေါ်သည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှုများကို
ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊

(င) တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ် သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ
စီရင်စုတို့ကပြည်ထောင်စုဥပဒေကို အကောင်အထည်ဖော်
ဆောင်ရွက်ရာတွင်ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်
သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ စီရင်စုတို့၏ အခွင့်အရေးနှင့်
တာဝန်များဆိုင်ရာပေါ်ပေါက်သည့် အငြင်းပွားမှုများကို
ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊

(စ) ပြည်ထောင်စုနယ်မြေများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နိုင်ငံတော်
သမ္မတက အကြောင်းကြားလာသည့် ကိစ္စရပ်များကို စိစစ်
ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊

(ဆ) တရားရုံးတစ်ရုံးက စစ်ဆေးဆဲအမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ နှင့် ဤဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၇ တို့အရ
တင်ပြလာသည့် အငြင်းပွားမှုကို အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်း၊

(ဇ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကပြဋ္ဌာန်းသည့် ဥပဒေများက
ပေးအပ်သည့်လုပ်ငန်းတာဝန်များကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊

(ဈ) မိမိတို့၏လုပ်ငန်းတာဝန်များဆောင်ရွက်ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍
မိမိတို့အား ရွေးချယ်သည့် သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံတော်သမ္မတ၊
ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ
ထံသို့ အသီးသီးအစီရင်ခံခြင်း။

အခန်း(၄)

ခုံရုံး၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်

သဘောထားရယူရန်တင်သွင်းခြင်း

၁၃။ ခုံရုံး၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်သဘောထားရယူရန် ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်ပါက အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များသည် ခုံရုံးသို့တိုက်ရိုက် တင်သွင်းခွင့် ရှိသည် -

- (က) နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊
- (ခ) ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်နာယက၊
- (ဂ) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (ဃ) အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (င) ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်၊
- (စ) ပြည်ထောင်စုရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ။

၁၄။ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းများသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံး၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ သဘောထားရယူရန် ကိစ္စများကို ပုဒ်မ ၁၅ပါ နည်းလမ်းနှင့်အညီ ခုံရုံးသို့ တင်သွင်းခွင့် ရှိသည် -

- (က) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်၊
- (ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (ဂ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီး အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ၊
- (ဃ) ပြည်သူ့လွှတ်တော် သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် အားလုံး၏အနည်းဆုံး ၁၀ရာခိုင်နှုန်း အရေအတွက်ရှိသော ကိုယ်စားလှယ်များ။

၁၅။ ခုံရုံး၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ သဘောထားရယူရန်ကိစ္စများ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ -

- (က) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လျှင် မိမိ၏ တင်ပြချက်ကို နိုင်ငံတော်သမ္မတမှတစ်ဆင့် ခုံရုံးသို့ ပေးပို့ရမည်။
- (ခ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လျှင် မိမိ၏တင်ပြချက်ကိုပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် နာယကမှတစ်ဆင့် ခုံရုံးသို့ပေးပို့ရမည်။
- (ဂ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းဦးစီးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဦးစီးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လျှင် မိမိ၏ တင်ပြချက်ကို သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတတို့မှတစ်ဆင့် ခုံရုံးသို့ပေးပို့ရမည်။
- (ဃ) ပြည်သူ့လွှတ်တော် သို့မဟုတ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် အားလုံး၏အနည်းဆုံး ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း အရေအတွက်ရှိသော ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်လျှင် မိမိ၏တင်ပြချက်ကို သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌမှတစ်ဆင့် ခုံရုံးသို့ပေးပို့ရမည်။

၁၆။ (က) ခုံရုံး၏အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ သဘောထား ရယူရန်ကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပုဒ်မ ၁၃ သို့မဟုတ် ၁၄ ပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ ကသတ်မှတ်ထားသောနည်းလမ်းနှင့်အညီ တင်ပြ ရာတွင် ခိုင်လုံသောအထောက်အထား၊ စာရွက်စာတမ်းများကို ရှင်းလင်းပြည့်စုံစွာပူးတွဲတင်ပြရမည်။

- (ခ) ပုဒ်မခွဲ(က)အရ တင်ပြချက်တွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးစေလိုသော အချက်များကို ရှင်းလင်းစွာဖော်ပြရမည်။

၁၇။ တရားရုံးတစ်ရုံးသည် အမှုတစ်မှုကို စစ်ဆေးစီရင်ရာတွင် ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်မှုရှိ မရှိ၊ ညီညွတ်မှုရှိ မရှိ အငြင်းပွားမှုပေါ်ပေါက်ပါက ထိုအငြင်းပွားမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခုံရုံးကလည်း တစ်စုံတစ်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ထားခြင်း မရှိသေးလျှင် အဆိုပါတရားရုံးသည် အမှုစစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းထားပြီး မိမိ၏ သဘောထားနှင့်အတူ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ထံ ဆောလျင်စွာတင်ပြရမည်။ ပြည်ထောင်စု တရားသူကြီးချုပ်သည် အဆိုပါတင်ပြချက်ကို မိမိသဘောထားနှင့်အတူ ခုံရုံးသို့တင်သွင်းရမည်။

အခန်း(၅)

စိစစ်ခြင်း၊ ကြားနာခြင်းနှင့် အပြီးသတ်

ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း

စိစစ်ခြင်း

၁၈။ ဥက္ကဋ္ဌသည် ပုဒ်မ၁၆ သို့မဟုတ် ၁၇ အရ တင်သွင်းသော တင်ပြချက်ကို စိစစ်တင်ပြရန် နိုင်ငံတော်သမ္မတကရွေးချယ်သည့် အဖွဲ့ဝင်များအနက်မှ တစ်ဦး၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကရွေးချယ်သည့် အဖွဲ့ဝင်များအနက်မှတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက ရွေးချယ်သည့် အဖွဲ့ဝင်များအနက်မှတစ်ဦးတို့ ပါဝင်သော စိစစ်ရေးအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပေးရမည်။

၁၉။ စိစစ်ရေးအဖွဲ့သည် တင်ပြချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍-

- (က) စပ်ဆိုင်သောအချက်အလက်များနှင့်ခိုင်လုံသောအထောက်အထား၊ စာရွက်စာတမ်းများ ရှင်းလင်းပြည့်စုံစွာပူးတွဲ ပါရှိခြင်း ရှိမရှိစိစစ်ရမည်။ ယင်းသို့စိစစ်ရာတွင်ပြည့်စုံမှု မရှိကြောင်း

တွေ့ရှိပါကလိုအပ်ချက်များကို သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း တင်ပြ
စေရမည်။

- (ခ) ပြန်လည်ရှင်းလင်းရမည့်ပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် ဌာန၊ အဖွဲ့အစည်း
ရှိပါက ယင်းကိုတင်ပြချက်မိတ္တူနှင့်အတူ အကြောင်းကြားပြီး
စပ်ဆိုင်သည့် အချက်အလက်များနှင့်ဆိုင်လုံသော အထောက်
အထား၊ စာရွက်စာတမ်းများကို သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း တင်ပြခွင့်
ပေးရမည်။
- (ဂ) လိုအပ်ချက်များပြည့်စုံသည့်အခါကြားနာနိုင်ရန် ခုံရုံးသို့ တင်ပြ
ရမည်။

ကြားနာခြင်း

၂၀။ တင်ပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အဖွဲ့ဝင်များအားလုံးက
ကြားနာဆုံးဖြတ်ရမည်။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင်တာဝန်တစ်ရပ်ရပ်အရ
ဖြစ်စေ၊ အခြားအကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်စေ အဖွဲ့ဝင်အားလုံး တက်ရောက်
နိုင်ခြင်းမရှိပါက ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အနည်းဆုံးခြောက်ဦးဖြင့် ကြားနာရမည်။

၂၁။ ခုံရုံးတွင်ကြားနာသည့်အခါ -

- (က) ကြားနာမည့်နေ့ရက်ကိုကြိုတင်၍ကြေညာရမည်။
- (ခ) ကြားနာမည့်ကိစ္စကို ဥက္ကဋ္ဌကဖြစ်စေ၊ ဥက္ကဋ္ဌက တာဝန်ပေးအပ်
ခြင်းခံရသည့် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကဖြစ်စေ အကျဉ်းချုပ်ဖတ်ကြား
ရမည်။
- (ဂ) တင်ပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်ဆိုင်ရာတို့၏ လျှောက်လဲချက်
ကိုကြားနာနိုင်သည်။

- (ဃ) နိုင်ငံတော်၏လျှို့ဝှက်ချက် သို့မဟုတ် နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေးကို ထိခိုက်စေနိုင်သော အကြောင်းကိစ္စမှတစ်ပါး အများပြည်သူ ရှေ့မှောက်တွင် ကြားနာရမည်။
- (င) ဘာသာရပ်ကျွမ်းကျင်သူအား ဖိတ်ခေါ်၍ ယင်း၏သဘောထားနှင့် အကြံဉာဏ်များကို ရယူနိုင်သည်။
- (စ) တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေနှင့် သက်သေခံ အက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှ စပ်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ဆီလျော်သလို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်နိုင်သည်။
- (ဆ) တင်ပြချက်ကို ဆောလျင်စွာ ကြားနာပြီး ပြတ်စေရန် ဆောင်ရွက်ရမည်။
- (ဇ) တင်ပြချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ခုံရုံး၏ နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်ချက်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးက လက်မှတ်ရေးထိုးထားရှိရမည်။

အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်း

၂၂။ ခုံရုံးသည် -

- (က) ကြားနာပြီး အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဆောလျင်စွာ ချမှတ်နိုင်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရမည်။
- (ခ) အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်မည့်နေ့ကို ကြိုတင်ကြေညာရမည်။
- (ဂ) ခုံရုံး၏ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဥက္ကဋ္ဌအပါအဝင် အဖွဲ့ဝင်ထက်ဝက်ကျော် ၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် ချမှတ်ရမည်။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခုံရုံးကိုယ်စား ဥက္ကဋ္ဌက လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ဥက္ကဋ္ဌက ဖြစ်စေ၊ ဥက္ကဋ္ဌ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ အဖွဲ့ဝင်

တစ်ဦးကဖြစ်စေ အများပြည်သူ ရှေ့မှောက်တွင် ဖတ်ကြား
ရမည်။

အခန်း(၆)

ခုံရုံးဆုံးဖြတ်ချက်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု

၂၃။ ပုဒ်မ ၁၂၊ ပုဒ်မခွဲ(ဆ) အရ တရားရုံးတစ်ရုံးကတင်သွင်းသော အကြောင်း
ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ချမှတ်သော ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အမှုအားလုံးနှင့်
သက်ဆိုင်စေရမည်။

၂၄။ ပုဒ်မ ၂၃ အရ ချမှတ်သော ခုံရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ်
ဖြစ်စေရမည်။

၂၅။ ပယ်ဖျက်ထားသည်။

အခန်း(၇)

စွပ်စွဲပြစ်တင်ခြင်း၊ ရာထူးသက်တမ်း၊ ရာထူးမှနုတ်ထွက်ခြင်း၊

တာဝန်မှရပ်စဲခြင်းနှင့် လစ်လပ်ရာထူးနေရာတွင်

ဖြည့်စွက်ခန့်ထားခြင်း

၂၆။ ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးအားစွပ်စွဲပြစ်တင်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၃၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရမည်။

၂၇။ ခုံရုံး၏ သက်တမ်းသည်ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သက်တမ်းနှင့်အညီ
ငါးနှစ်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင်သက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးဖြစ်သော်လည်း လက်ရှိတာဝန်
ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသောခုံရုံးသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ နိုင်ငံတော်
သမ္မတက ခုံရုံးအသစ် ဖွဲ့စည်းပြီးသည့် အချိန်အထိ မိမိ၏လုပ်ငန်းတာဝန်များကို
ဆက်လက်ထမ်းဆောင်ရမည်။

၂၈။ (က) ဥက္ကဋ္ဌသည် ရာထူးသက်တမ်းမကုန်ဆုံးမီ အကြောင်း
တစ်ခုခုကြောင့် မိမိသဘောဆန္ဒအလျောက် ရာထူးမှ နုတ်ထွက်

လိုလျှင် ထိုသို့နုတ်ထွက်လိုကြောင်း နိုင်ငံတော်သမ္မတထံ စာဖြင့်တင်ပြပြီး ရာထူးမှနုတ်ထွက်နိုင်သည်။

(ခ) အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးသည် ပုဒ်မခွဲ(က)ပါအတိုင်း ရာထူးမှ နုတ်ထွက်လိုလျှင် ထိုသို့နုတ်ထွက်လိုကြောင်း ဥက္ကဋ္ဌမှ တစ်ဆင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတထံစာဖြင့်တင်ပြပြီး ရာထူးမှနုတ်ထွက် နိုင်သည်။

၂၉။ ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦးအား ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၃၄ ပါ အကြောင်းတစ်ရပ်ရပ်ဖြင့် စွပ်စွဲပြစ်တင်သည့်အခါ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂၊ ပုဒ်မခွဲ (ခ) သို့မဟုတ် ပုဒ်မခွဲ (ဂ) နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် လက်ရှိရာထူးတွင် ဆက်လက်ထမ်းရွက် စေရန် မသင့်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်လျှင် နိုင်ငံတော် သမ္မတသည် စွပ်စွဲပြစ်တင်ခြင်းခံရသူ ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်အား ရာထူးမှရပ်စဲရမည်။

၃၀။ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်ရာထူးနေရာ လစ်လပ်လျှင် နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်အသစ်ကို ပုဒ်မ ၄ ပါ အရည်အချင်းများနှင့်ပြည့်စုံသူအား ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဤဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ရွေးချယ်၍ ခန့်အပ်တာဝန်ပေးနိုင် သည်။

အခန်း (၈)

အထွေထွေ

၃၁။ ဤဥပဒေအာဏာမတည်မီ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီက ဤဥပဒေကို အကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက်ကြိုတင် ဆောင်ရွက်သည့်လုပ်ငန်းရပ်များသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဆောင်ရွက် သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

၃၂။ ခုံရုံး၏ရုံးစိုက်ရာဒေသသည်နေပြည်တော်ဖြစ်သည်။ လိုအပ်ပါက ဥက္ကဋ္ဌသည်ခုံရုံးကို အခြားသင့်လျော်သည့်နေရာတွင် ရုံးထိုင်စစ်ဆေးစေနိုင်သည်။

၃၃။ ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦး၏ သဘောရိုးဖြင့် တာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကြောင်းအရဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုကြောင်းအရ ဖြစ်စေ တရားစွဲဆိုခြင်း၊ အရေးယူခြင်းမရှိစေရ။

၃၄။ ခုံရုံးသည်လိုအပ်ပါကပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ကို ရုံးတော်သဟာယ အဖြစ်ဖိတ်ကြားနိုင်သည်။ ရှေ့နေချုပ်သည်မိမိကိုယ်တိုင် မလာရောက်နိုင်ပါက မိမိကိုယ်စားဆောင်ရွက်စေရန် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှသင့်လျော်သော ညွှန်ကြားရေးမှူးအောက်မနိမ့်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်အား ခုံရုံးသို့ စေလွှတ်ဆောင်ရွက် စေနိုင်သည်။

၃၅။ ခုံရုံးကချမှတ်သောဆုံးဖြတ်ချက်များကို နိုင်ငံတော်ပြန်တမ်းတွင် ထည့်သွင်းကြေညာရမည်။ ယင်းတို့ကို စီရင်ထုံးအဖြစ်ကိုးကားအသုံးပြု နိုင်ရန်စုစည်း၍ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရမည်။

၃၆။ ဥက္ကဋ္ဌသည်ခုံရုံး၏ရုံးကိစ္စအဝဝကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရန် ပြည်ထောင်စု အစိုးရအဖွဲ့၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရုံးအဖွဲ့ကိုဖွဲ့စည်းထားရှိရမည်။

၃၇။ ဤဥပဒေကိုပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းသည့် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်း သို့မဟုတ် ရုပ်သိမ်းခြင်းပြုလုပ်နိုင်သည်။ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်က ရုပ်သိမ်းခြင်းမပြုလုပ်သရွေ့ ဤဥပဒေသည် အတည်ဖြစ်သည်။

၃၈။ ဤဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရာ တွင် ခုံရုံးသည် လိုအပ်သောနည်းဥပဒေများ၊ အမိန့်ကြော်ငြာစာ၊ အမိန့်၊ ညွှန်ကြားချက်နှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။